HALKIN SESİ

9 KASIM 1976
250 Kuruş
82

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

53 YILLIK İKTİDARIN RESMİDİR

Başyazı: CUMHURBAŞKANINA SORUYORUZ:
TOPRAK AĞALIĞI YIKILMADAN
YOBAZLIK ORTADAN KALKAR MI?

Divriği'de 9 Kasım'da Faşist Baskıları Kınama ve Bağımsızlık Miting ve Yürüyüşü Var

DİVRİĞİ HALKI CUMHURİYET BAYRAMINDA İKİ SÜPER DEVLETİ PROTESTO ETTİ VE FAŞİST POLİS SALDIRISINI PÜSKÜRTTÜ

Divriği, 80 bin kadar nüfusuyla, iki milliyetten halkıyla, demir ocaklarındaki işçileriyle, yoksul ve az topraklı köylüleriyle, öğrencileri, memurlarıyla emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin işbirlikçilerinin karşısına bağımsızlık demokrasi mücadelesiyle dikilince, egemen güçlerin tüm şimşeklerini üstüne çekti.

29 Ekim'deki olayı gerçekleriyle açıklamak çok önem kazanıyor.

29 Ekim'de Cumhuriyet ilan edildi. Bu, iki milliyetten Türkiye halkının, emperyalizme karşı silahlanarak canı bahasına elde edilen, haklı mücadelesinin bir sonucuydu. Gerçi onun milli burjuvazi önderliğinden dolayı uğradığı başarısızlık ayrı mesele. Biz bu haklı davanın mirasına sahip çıkar ve onun anma günlerinin anti-emperyalist ve anti faşist bir gösteri niteliği alması için çaba gösteririz. İşte Divriği'de de hemen hemen her bayram, bu zeminde gelişir ve yurtsever, emekçi halkın büyük sevgisini kazanır. Tüm öğrenciler törenlerde halkla birlikte "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Faşistler", "İki süper devlet yıkılacak elbet", "İte tapan köpekler millet sizden ne bekler" gibi sloganları haykırarak bayram yapar.

Divriği Lisesinin faşist idarecileri, 29 Ekim'de bandoyu devrimci öğrencilere vermemek için bando çıkarmadılar. Ortaokul, Lise ve Sanat Okulu öğrencileri, Sanat Okulu bandosu arkasında Devrimci sloganlarla bayramı tamamlayarak alandan çekilmeye başladılar. Halk da öğrencilerle beraber tören alanından dağılırken, faşistler Şekerbank önünde ve Kırksekizlerin pastanesinde mevzilenerek buralardan ve Şehir kulübünden halka ve öğrencilere karşı silahlı saldırıya geçtiler.

Bu arada bir grup polis de, bir araçla arkadan gelerek, coplarıyla saldırıya katıldılar. İki ateş arasında kalan halk, bu alçaklık karşısında soğukkanlılığını korudu ve devrimcilerin doğru önderliği sayesinde saldırı geri tepti. Bu arada, polisler hiç beklemedikleri bir tepki gördüler. Halk başta faşist polis Kemal olmak üzere polislere ve faşist saldırganlara hak ettikleri dersi vererek, önüne katıp kovaladı. Ama kaçan polisler ve faşistler ara sokaklara dalarak, devrimcilerin ve halkın o an orada bulunmamasından yararlanarak TÖB-DER'i, Halkevlerini ve yurtsever bir berber olan Cevdet'in dükkanını tahrip ettiler. Bu da yetmeyince, kendilerine ait olan bir silahı berber Cevdet'e yükleyerek tutuklanmasını sağladılar. Bulabildikleri yurtseverleri toplayarak, Sivas'dan gelen polislere işkence yaptırdılar.

Ancak bu arada olanları öğrenen halk, Ülkü Ocaklarını yerle bir etti. Daha sonra Sanat Okuluna toplanan halk ve öğrenciler iki süper devlete ve faşizme karşı mücadele ve bağımsızlık andı içildikten sonra dağıldı.

Olayların tertipçisi Osman, Ali Kırksekiz, Ülkü Ocakları başkanı İbrahim Beyzadeoğlu ve faşist polis Kemaldir.

Yurtseverleri ve Berber Cevdet Ergün gibi namuslu, yiğit halk çocuklarını işkencelerle, zindanlarla yıldırmak isteyenler kötü yanılıyorlar.

9 Kasım salı günü, Divriği halkının "Faşist baskıları ve zulmü kınama ve iki süper devlete karşı bağımsızlık, demokrasi miting ve yürüyüşü" var. Bunu Cevher-İş sendikası, Türkiye Birlik Partisi, Halkevleri tertiplediler. CHP, TÖB-DER, Devrimci Liseliler Derneği de etkin olarak destekliyorlar. Yüreğinizin bizimle olduğuna eminiz. İşte bunun için de gerekirse tek kişi bile kalmayana kadar mücadeleye hazırız.

Divriğili Devrimciler

PAZARCIK'IN ÇAKMAKLI KÖYÜNÜN DERTLERİ

Biz Pazarcık'ın yoksul Çakmak köylüleriyiz. Üstümüzdeki baskılar o kadar çoktur ki anlatmakla bitmez. Biz feodal ağaların geçmişteki ve bugünkü katmerli baskılarına en çok uğrayan köylerden biriyiz.

Burada Kadıoğlu denen ağanın çiftliği ile köyümüz yanyanadır. Bu yüzden ezelden beri bir topak ekmeğe muhtacız. Ağanın adamlarından, hükümetin jandarmasından çok zulüm gördük.

Kadıoğlu denen yoksul düşmanı herif bundan yirmibeş otuz yıl önce köyümüzün önündeki arazimize sahip çıktı. "Burası benimdir" diyerek topraklarımızı çevirdi. Sonra da "bana onbeş bin lira verin topraklarınızı size geri veririm" dedi. O günün parasıyla onbeşbin lira gibi çok yüksek bir parayı her ev boğazından kısarak tedarik ettik, tarlalarımızı geri aldık. Ekinlerine giren hayvanlarımızı ya hapseder ya da öldürürdü.

Şimdi ise bizi satılmış dayıbaşılarının vasıtası ile 35-40 derecelik Pazarcık'ın sarı sıcağının altında çalıştırır. Sabahın beşinden akşamın yedisine kadar durmadan çapa sallarız. Ücretlerimizin kaçtan verileceğini bilmeyiz. Bizi "el müslüman seyrine" çalıştırır. İşin sonu gelince de bizi en düşük ücretle savuşturur. Ayrıca dayak, küfür, angarya da caba. Bazen de keserimizi elimizden alıp bizi kovalar.

Bölgemizdeki köylerde bu ağanın yaltakçıları vardın. İşte bu hainlerden biri de yakınımızdaki Karahüyük köyünde oturan muhtar Cemal Karakazak ve adamlarıdır.

Bir gün işittik ki Karakazaklardan üç dört kişi köyün kahvesinde oturan bir devrimciyi tehdit etmişler sonra da dövmüşler. Bu haberden sonra bunlardan iyice nefret ettik.

Fakat o gün de ağanın köpekleri olan bu adamlar gelip belalarını bize bulaştırdılar. Bizim beş on dönümlük taşlı arazimizden başka birşeyimiz yoktur. Bu yüzden çevrede bulduğumuz maden ocaklarını eşeriz. Kadıoğlunun yaltakçıları olan bu Karakazaklar o gün eştiğimiz madenin yanına geldiler. Madenin kendilerine ait olduğunu söylediler. Biz de kendilerinin yalan söylediklerini madenle hiçbir ilgileri olmadığını söyledik. Fakat onlar diretince "çıkarın arama kağıdınızı" dedik. Bunun üzerine muhtar Cemal, "peki siz arama kağıdından anlar mısınız" dedi. Biz de "anlarız tabi" deyip diretince çekip gittiler. Bir daha da gelmediler.

İşte biz yoksul, çilekeş Çakmaklıların hali budur. Anlatmakla bitmeyecek, dertlerimizin bir kısmını halkımıza duyurursanız çok seviniriz. Bütün bunların hesabını mutlaka bir gün soracağız. Ağaları ve onların bu bozuk düzenini yıkıncaya kadar mücadele edeceğimize halkımızın önünde söz veriyoruz.

Sekiz saatlik iş günü!

İş, toprak, hürriyet faşizme nihayet!

Köylü birleşince ağa dediğin ne ki!

Ne Amerika Ne Rusya ne de Ağalık!

Pazarcık'ın Çakmaklı Devrimcileri

ARKADAŞIMIZ ÖMER ÖZERTURGUT'UN MEKTUBU

"Arkadaşlar,

"Köln'de Mao Zedung'u anma toplantısı dediğiniz gibi 70 değil, 150 belki de daha çok kişinin katılmasıyla yapıldı. Aynı günde, yakın bir şehirde Çin-Alman Dostluk Derneği'nin bir toplantısı vardı. Orada Edgar Snow'un karısı, Çin'de uzun yıllar kalmış tanınmış şahsiyetler ve elçilik mensupları konuştular. Bu yüzden katılma az oldu. İkincisi toplantı sonunda planladığımız halde Enternasyonal marşı maalesef söylenmedi. ...

"Halkın Kurtuluşu dergisine yapılan, son işçi grevi ve özellikle sloganlarla ilgili eleştiri çok yerinde. Buradan bizim gördüğümüz, şunların da eklenmesi gerekirdi. Milli demokratik devrim yerine, Ulusal demokratik devrim, "köylüye toprak, herkese iş. sloganı yerine "köylüye toprak herkese iş, halka hürriyet" ve bunun gibi şeyler. Şimdi Halkın Kurtuluşu grubu böyle basit kelime oyunlarıyla kendi grubunu diğerlerinden ayırmaya suni olarak girişiyor. Bunları mahkûm etmeli.

"Halkın Kurtuluşu'nun son sayısında "NATO'ya Hayır" adlı küçük bir yazı vardı. Bu gerisi geleceğe benzeyen bir kampanyaya dönüşebilir. Bu konudaki temel görüşümüz olan, "NE NATO NE VARŞOVA paktı, bağımsız, tarafsız Türkiye" şiarımız açısından eleştirilmeli. En önemlisi, Halkın Kurtuluşu grubunun milli mesele konusundaki tutarsızlığını eleştirmeli. Bir broşürleri çıkmış bize vermediler. Sonradan geri aldıklarını söylediler. Şimdi de dergide "referandum" gibi yanlış, son derece zararlı ve kimsenin peşine takılmayacağı şöyler öne sürüyorlar. Bu, "orijinal" görüşleri vakit geçirmeksizin mahkûm etmeliyiz.

"Çalışmalarınızda başarılar dileriz. Devrimci selamlar."

ŞAH TURNA'YA ÖZGÜRLÜK

Adana Cezaevinde yatmakta olan devrimci halk ozanı Şah Turna'ya özgürlük için Gümüşhane'den imza gönderen 182 işçi, köylü ve öğrenci mektuplarında şöyle diyorlar:

" Faşist MC'nin halkımızın ozanlarına yaptığı vahşi baskı onların acizliğini göstermektedir. Halkımızı davasından alıkoymak ve hapse mahkum etmek istiyorlar. Bu gerici ve çağ dışı olayı protesto ediyoruz.

"Kahrolsun Faşizm !

"Yaşasın Halkımızın Faşizme ve Revizyonizme Karşı Mücadelesi !

Gümüşhane'den 182 Yurttaş

Faşist MC İktidarının DGM'leri Şah Turna'yı, gözleri tedavi edilebilecek bir sırada zindana attı. Ayrıca Yılmaz Güney ve diğer devrimci sanatçıları da zindan cezaları ile susturmaya çalışıyorlar. Fakat halkın sesini hiçbir güç susturamayacaktır.

ŞAH TURNA'YA VE DİĞER DEVRİMCİ SANATÇILARA ÖZGÜRLÜK !

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

İsviçre'den Devrimciler

HALKIN SESİ. / HAFTALIK SİYASİ DERGİ. / SAHİBİ : Hüseyin Karanlık. / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : Leyla Cümbüş
YÖNETİM YERİ : Yeniçeriler cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İstanbul. /YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ : PK 1103 Karaköy-İstanbul /
BASKI : Daily News Web Offset. / ABONE ŞARTLARI : Yurtiçi yıllık 125 TL. altı aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. altı aylık 100 TL /
İLAN ŞARTLARI : Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI : 100 TL. / GENEL DAĞITIM : Tür-da / ANKARA DAĞITIM: Fikri Nigiş

CUMHURBAŞKANINA SORUYORUZ

TOPRAK AĞALIĞI YIKILMADAN YOBAZLIK ORTADAN KALKAR MI

Cumhurbaşkanı Fahri S. Korutürk, 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı dolayısıyla yayınladığı demeçte, "dinin siyasete araç kılınması ve hortlayan yobazlığın" yarattığı tehlike üzerinde durdu ve "inanmadan söylenen özgürlük şarkıları"ndan; "Kurtuluş Savaşı Kahramanlarına" duyulması gereken saygıdan; "Atatürk başta olmak üzere" onlara karşı "nankörlüğe düşmemekten" sözetti. Ayrıca demecinde Cumhurbaşkanı şunları belirtti: "Kaldı ki, bizim 70 milyona yaklaşan uyanmış, eğitilmiş bir insan gücü, geniş ve zengin bir coğrafya potansiyeli ile 21. yüzyıla girmemizi çıkarlarına uygun bulmayan, memleketimizi bölmeye uğraşan sömürgen dış düşmanlarımız olduğunu bilmeyenimiz kalmamıştır."

SMOKİN DE GİYDİRSEN YOBAZ GENE YOBAZDIR

Yobazlığın bugün "hortladığından" sözetmek tarihimizin ve bugünün gerçeklerine uymamaktadır. İrtica bugün hortlamamış, tam tersine daima iktidarın ortaklarından biri olmuştur. Din siyasete bugün alet edilmeye başlanmamıştır. Tam tersine, hakim sınıfların yarı-feodal ideolojilerinin temel unsurlarından biri olagelmiştir. Çünkü, feodal ideolojinin maddi temelini oluşturan toprak ağalığı yaşamaktadır. Yeni Türkiye Cumhuriyeti, yüzeysel bir takım reformlarla bazı darbeler indirmekle birlikte ortaçağ kalıntılarını ortadan kaldırmamıştır. Türkiye bir milli kurtuluş savaşı vermesine rağmen, milli demokratik devrimini tamamlayamamış, toprak meselesini çözememiş ve emperyalizme bağımlılıktan kurtulamamıştır.

Türkiye'de emperyalizmle işbirliği eden büyük burjuvazi kaderini daima toprak ağalığı ile birleştirmiş ve iktidarı onunla paylaşmıştır. Hakim sınıfların bir parçası olan revizyonistler ise toprak ağalığının varlığını inkar ederek onun yaşamasına hizmet etmektedirler. Emperyalizmin ve faşizmin özellikle köylük bölgelerde dayandığı güç, toprak ağalarının, tefecilerin ve şeyhlerin gücüdür. İşte feodal ideoloji emperyalizmin işbirlikçisi büyük parababalarının ve toprak ağalarının bu kutsal ittifakının elinde halkı afyonlamak, ezmek ve sömürmek için daima bir araç olagelmiştir. Bu ittifakın bir eli emperyalist tekellerin ve devletlerin temsilcileriyle kadeh tokuştururken öbür eli daima tesbih çekmiştir. Onlar halka saldırtacakları, işçileri ve gençleri kursunlattıracakları, MİT işkencehanelerinde falaka sopasını tutturacakları adamları Türkeş'in komandolarıyla birlikte, daima yobaz sürüleri içinde bulmuşlardır. Onlar geniş köylü yığınlarını uyutmak için daima yobazın marifetinden yararlanmışlardır. Kutsal ittifakın sözcülerinin dilinde "Atatürkçülük", "laiklik" ve "uygarlık" sözleri yobazın sırtına geçirilmiş bir smokinden başka bir şey değildir. 12 Mart'ın "batıcı" ve "laik" paşaları radyolardan "Atatürkçülük" nutukları atarken MİT işkencehanelerini Süleymancı, Nurcu ve Turancılara emanet ediyorlardı. Feodal ideoloji, baskı ve dayakla birlikte ordu içinde disiplin kurmanın bir aracı olarak daima kullanılmıştır ve kullanılmaktadır.

Bugün "yobazlığın hortlamasından" sözetmek, sadece 53 yıllık Cumhuriyete rağmen toprak ağalığı düzeninin hâlâ ayakta ve iktidarda olduğunun itirafından ibarettir. Bu gerçek nasıl değiştirilecektir? Toprak ağalığına karşı tek bir kelime bile söylemeden yobazlık tehlikesinden sözetmenin bir anlamı yoktur. Yobazlığın kökünü kazımanın biricik yolu onun dayandığı ve beslendiği maddi temeli ortadan kaldırmaktır. Yani toprağı temizlemekten toprak ağalığını ortadan kaldırmaktan başka bir çare yoktur.

Yobazlığı sadece MSP'den ibaret göstermek de hatalıdır. Türkiye'de toprak ağaları iktidara daima ortak olmuşlardır. Onlar MSP kurulmadan önce CHP, DP ve AP içinde yer alarak iktidara ortak olmuşlardı ve şimdi de bütün partiler içinde etkilidirler. MSP olsun veya olmasın ortaçağın kalıntıları gerici iktidarların temel dayanaklarından biri olmaya devam edecektir. Bütün MC partilerine ve toprak ağalığına gerçekten karşı çıkmadan yobazlığın tehlikesinden sözetmek ve özgürlük şarkılarının samimi olmasını istemek inandırıcı değildir.

KURTULUŞ SAVAŞI KAHRAMANLARINA VE ATATÜRK'E KİM NANKÖRLÜK EDİYOR?

Cumhurbaşkanı Korutürk, "memleketimizi bölmeye uğraşan sömürgen dış düşmanların" kimler olduğunu açıklamıyor. Türkiye halkı bu düşmanların kimler olduğunu bilmelidir. Çünkü yurdumuza göz diken bütün dış düşmanlara karşı halkımız mücadele etmiştir ve gene o mücadele edecektir.

Cumhurbaşkanı, Amerikan emperyalistlerini sık sık "büyük dostumuz" olarak ilan ettiğine ve Sovyet sosyal-emperyalistlerine Karadeniz kıyılarından "çoçuk ve çiçek sever, barışsever kuzey komşumuz" diye selamlar gönderdiğine göre kimdir bu düşmanlar? Biz açıkça söyleyelim: gerçekten yurdumuza gözlerini dikmiş "sömürgen dış düşmanlar"ımız vardır. Bunlar Amerikan emperyalistleri ve özellikle yeni Rus çarlarından başkası değildir. Ve iki süper devletin yurdumuzda sadık uşakları ve işbirlikçileri vardır. Bunlar iktidarı ellerinde tutan faşistler ve sosyal-emperyalizmin beşinci kolu, revizyonistlerdir. Cumhurbaşkanı Marksistleri ve Marksizmi de eleştiriyor. Marksistlerin programı açıktır. Ancak iki süper devletin hegemonyası kırılarak toprak ağalığının kökü kazınarak halka en geniş demokrasi ve özgürlük sağlanarak, Kürt milliyetinin kaderini tayin hakkı gerçekleştirilerek ve milli zulüm ve baskıya son verilerek Türkiye'nin özgür ve bağımsız bir ülke olabileceğini söylüyoruz. Biz, bugün iki süper devletin hegemonya çatışmasına konu olan yurdumuzun bağımsızlığının korunması ve geliştirilmesi için bütün halkın seferber edilmesini ve savaşa karşı hazırlık yapılmasını savunuyoruz. 70 milyonluk bağımsız ve özgür Türkiye'nin yaratılmasının başka bir yolu var mıdır?

Yoksa bu hedefe Sancarlarla, Demireller, Türkeşler, Feyzioğlularla mı varılacaktır? Marksistler eleştirildiğine göre, bağımsızlık ve demokrasi emperyalist işbirlikçisi Vehbi Koçlar ve Sabancılarla; büyük toprak ağaları Fahri Tanmanlar, Celal Bucaklar, Kasım Ekenlerle; Küfrevi ve Ensari şeyhleriyle; MİT işkencecileri ve onların nurcu yamaklarıyla mı gerçekleştirilecektir? Boğazlarımızı Rusya'nın savaş gemilerine açarak ve enerji santrallerimizi Moskova'ya bağlayarak mı Kurtuluş savaşı kahramanlarına layık olacağız? Onlara karşı nankör olmamanın tek yolu bugün iki süper devlete ve özellikle sosyal-emperyalistlere karşı kararlılıkla mücadele etmektir.

Evet, Türkiye 21. yüzyıla bağımsızlığını kazanmış, toprak ağalığının kökünü kazımış, demokrasi ve özgürlüğe kavuşmuş olarak girecektir. Ancak bu, onu gerçekleştirmenin biricik yolu, proletarya önderliğinde milli demokratik devrimle mümkün olacaktır.

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜMÜZ KEMAL DOĞAN HÂLÂ TUTUKLU BULUNUYOR

HUKUKÇULAR DİYOR Kİ : ASKERİ MAHKEMELER

PROF. DR. ÖZTEKİN TOSUN'UN HALKIN SESİ'NE DEMECİ: BASIN YOLU KULLANILDIĞINDA YETKİLİ MAHKEME, BASIN KANUNUNDA ÖNGÖRÜLEN MAHKEMEDİR "

İstanbul Üniversitesi
Hukuk Fakültesi
Ceza Usulü Kürsüsü

Asker olmayan bir kişinin yayınladığı bir yazıda TCK. m. 159'daki Devletin Silahlı Kuvvetlerini tahkir ve tezyif suçunu işlediği iddia edildikte, bu suçtan dolayı askeri mahkemelerin mi, yoksa adlî mahkemelerin mi yetkili olduğu sorunu, hemen kolaylıkla cevaplandırılacak bir sorun sayılamaz. Bunun nedeni de, askerî mahkemelerin tâbi oldu- ğu 353. sayılı kanunun ve Askerî Ceza Kanununun son yıllarda değiştirilmiş olmasıdır.

Askerî Ceza Kanununa eklenen bir ek 2. madde ile Silahlı Kuvvetleri tahkir ve tezyif suçu askerî bir suç haline getirilmiştir; bu demektir ki, bu suçu işleyen asker kişiler askerî mahkemede yargılanacaklardır. Sözü geçen ek 2. maddede bu suçun basın yolu ile işlenmesi durumunda cezanın arttırılacağı da belirtilmiştir; bu demektir ki, bu suçu işleyen asker kişiler araç olarak basını kullandıklarında, cezaları bu madde- ye göre arttırılacaktır.

353 sayılı "Askerî mahkemelerin kuruluş ve yargılama usulleri hakkında Kanun"un 11. maddesinin (D) bendine göre, Silahlı Kuvvetleri tahkir ve tezyif suçunu işleyen sivil şahıslar da askerî mahkemede yargılanırlar. Kanunun bu açık hükmüne göre, sivil kişi TCK. m. 159'da sözü edilen bu suçu işlediğinde askeri mahkemede yargılanacaktır.

Sivillerin askerî mahkemede yargılanmaları istisnadır. Gerek anayasa hükmüne göre (A. Y. m. 138/2), gerek Ceza Muhakemeleri Kanununa göre (m. 6/son), asker olmayan kişiler, kural olarak adlî mahkemelerde yargılanırlar. Böyle olunca, asker olmayan kişilerin askeri mahkemelerde yargılandıkları durumlar istisna durumlardır. İstisnalar da açıkça gösterildikleri zaman uygulanırlar; açıkça gösterilmeyen durumlarda kural olan hükümler uygulanır.

Durum bu olunca, meselenin üzerine döndüğümüzde karşımıza Basın Kanunu çıkmaktadır. Basın Kanununa göre, sivillerin basın yolu ile işledikleri suçlarda yetkili mahkemeler basın mahkemeleridir. Bunlar da toplu basın ve ağır ceza mahkemeleri olmaktadır (m. 36). Demek ki, sanık sivil olduğunda ve basın yolu kullanıldığında yetkili mahkeme Basın Kanununda öngörülen mahkemedir; bu mahkeme askerî mahkeme olarak öngörülmüş değildir.

Sonuç olarak, asker olmayan kişinin işlediği iddia edilen Silahlı Kuvvetleri tahkir ve tezyit suçunun yargılanma yerini saptarken, ikili bir ayırım yapmak gereklidir. Eğer bu suç basın yolu ile işlenmemiş ise, yetkili mahkeme 353 sayılı kanunun 11. maddesinin (D) bendine göre askerî mahkemedir; eğer bu suç basın yolu ile işlenmiş ise, Basın Kanununun 36. maddesine göre yetkili mahkeme, genel mahkemelerin arasındaki ağır ceza mahkemeleri - dir. Bunun nedeni, yukarda belirttiğimiz gibi, sivillerin kural olarak adlî mahkemelere bağlı olmasıdır. Sözünü ettiğimiz ihtimalde, kanunda açıkça basın kanunu hükmünü ilga eden bir kanun yoktur. Olmayınca, kuralın uygulanması gerekir.

Ayrıca, basın kanununun daha özel bir kanun olduğu da gözönünde tutulmalıdır. Basın kanununa göre yargılanmak için hem sivil kişi olmak, hem de basın yolunu kullanmak aranmaktadır. Bu kanun, askerleri veya asker olmayanların yargılanmasını düzenleyen Askerî Ceza Kanununa ve 353 sayılı kanuna göre daha özeldir. Daha genel bir kanun açıkça göstermedikçe daha özel bir kanunu ilga etmiş sayılmamalıdır.

Böyle olunca, asker kişilerin Silahlı Kuvvetleri alenen tahkir ve tezyif suçunu, basın yolu ile veya basın yolu dışında işledikleri durumda askerî mahkemeleri yetkili olduğu; sivil kişilerin aynı suçu basın yolu dışında işlediklerinde askerî mahkemeye tâbi iken, basın yolu ile işlediklerinde basın kanunu hükümlerine göre muhakeme edilecekleri sonucuna varılacaktır, düşüncesindeyiz.

Ancak işaret edelim ki, sadece bu suçun dışında kalan ve siviller tarafından işlenen suçlarda genel mahkemelerin yetkili olduğunu kabul edenler de vardır. (Örneğin, ERMAN, Sahir: Askerî Ceza Hukuku. 1974. sh. 201).

Avukat GÜLÇİN ÇAYLIGİL: " BASIN YOLUYLA İŞLENEN SUÇLARDA ASKERİ YARGI YETKİLİ OLAMAZ "

Kendisinden görüşlerini istediğimiz Av. Gülçin Çaylıgil, 6/7/1972 tarihinde 2. Ağır Ceza Mahkemesine verdiği dilekçesini bu konudaki görüşleri olarak yayınlanmak üzere vermiştir. Kısaltarak yayınlıyoruz.

Sayın Savcıyla aramızda anlaşmazlık konusu, TCK 159. maddesindeki suçun basın yoluyla işlenmesi halinde durumun neolacağı sorusunda toplanmaktadır.

Basın kanununun yürürlükte bulunan 36. maddesinin gerek pratik ve gerek teorik açık anlamına rağmen iddia makamı suç basın yoluyla işlense dahi askeri yargının yetkili olduğu görüşündedir.

Bu görüş geçerli olduğu takdirde sadece 159. madde konusunda işlemeyecek, Askeri Ceza Kanununda ve 353 sayılı Askerî Yargılama Kanunu'nda yazılı bir dizi suç basın yoluyla işlendiğinde askerî yargının görevine dahil olarak Basın Kanunu 36. maddeyle getirilen ve 1954 yılından beri yürürlükte bulunan sisteme son verilecektir.

Oysa 1596 sayılı ve 8. 6. 1972 tarihli değişiklikle kabul edilen kanun maddeleri sırf basın mesleğine ait olan ve basının dünyadaki ve ülkemizdeki demokratik önemi ve fonksiyonu dikkate alınarak teminat olarak getirilen Basın Kanunu 36. maddeyi ne kaldırmıştır, ne de tadil etmiştir.

Kanunlar, uygulama ve olaylarla bunun ispatı açıktır. Basın Kanunu 36. maddesi 1954 yılında yürürlüğe giren değişik metniyle sivil kişilerin basın yoluyla işledikleri suçları askeri yargıdan ayırarak suçun niteliğine göre ya toplu basın mahkemesine veya ağır ceza mahkemesine bırakmıştır.

Ask. CK'na bazı maddeler eklenmesi hakkındaki 1590 sayılı kanunda ek madde 4 Haziran 1972'de yürürlüğe girmiştir. Bu ek maddeye göre "Devletin askeri kuvvetlerini alenen tahkir ve tezyif edenler TCK 159. maddesi gereğince cezalandırılır. Bu maddedeki suçun basın yoluyla işlenmesi halinde ceza arttırılarak verilir." Görülmektedir ki, basın yoluyla işlenmesi halinde sivil şahısların da askerî yargıya dahil olacakları hakkında bir hüküm yoktur.

Basın Kanunu daha dar ve daha özel bir kanun olduğuna göre daha sonra çıkan Askerî Yargılama Kanunu nun daha önceki özel kanunu açıkça kaldırması ve tadil etmesi gerekirdi. Prof. Faruk Erem (TCK Genel Hükümler. 1966, 7. baskı, s. 88) bu konuda geçerli kuralı şöylece özetlemektedir:

"Sonraki kanun evvelki kanunu yürürlükten kaldırır kaidesi kesin bir kaide değildir. Her iki kanunun umumi ve hususi oluşuna göre, yürürlükten zımnî olarak kaldırılma meselesinin hal şekli de değişir. (. . .) Eğer evvelki ve sonraki kanunlar her ikisi de hususi ise sonraki kanunun evvelki kanunda yer almış bütün konuları ihtiva edip etmediğine bakılmalıdır, ihtiva etmediği takdirde evvelki kanunun bu konulara ait hükümleri yürürlükte kalmış sayılır. "

Görüldüğü gibi durum belirgindir. Eğer sivil kişilerin basın yoluyla işledikleri suçların askeri mahkemelerde görülmesi hükmü getirilseydi ve kanun yazısı Basın Kanunu 36. maddeyi değiştirmek isteseydi, Askerî Ceza ve Usul Kanunlarına "sivil kişilerin basın yoluyla işledikleri suçların" askerî yargıya dahil olduğu halleri açık ibareyle belirtirdi. Kanunun bugünkü metniyle başka türlü düşünmeye imkan yoktur. Çünkü:

"Askeri Ceza Kanunu normal olarak askeri şahıslara ve yalnız istisnaen sivillere uygulanabilen bir kanun olup istisnalar da dar bir şekilde anlaşılması gerektiği cihetle, bu istisnaları genişletici yorum veya ters anlatım vasıtalarıyla, genişleterek yorumlamak mümkün değildir. " (Prof. Sahir Erman, Askeri Ceza Hukuku, Umumi Kısım ve Usul, 5. baskı, 1970 s. 90)

Sonuç: İddia makamı mütalaasında, sanık lehine basın özgürlüğünün teminatını sağlamak amacıyla konmuş Basın K. 36 maddeyi geçersiz saymak, özel kanunların aksine ve kesin bir hüküm yoksa geçerli kalacağı kuralını kaale almamak, askerî ceza ve usul kanunlarının daki istisnaları genişletici bir yorumla zorlayarak sivil kişilerin basın suçlarına teşmil etmek durumunda kalmıştır. Oysa yukarıda belirttiğimiz gibi normal bir yorumla iddia makamının mütalaasına yeni kanun değişikliklerinde hiç bir mesnet bulmak mümkün değildir.

MİLLİ SAVUNMA KONULARINDA YARATILAN SANSÜRE KARŞI MÜCADELE EDELİM

Dergimizin Yazı İşleri Müdürü Kemal Doğan 3. Ordu Askerî Mahkemesi tarafından 26/10/1976 tarihinde tutuklanmıştı. Aradan on beş güne yakın bir zaman geçmesine rağmen arkadaşımız hâlâ serbest bırakılmamıştır. Anayasa'daki "tabii hakim" ilkesine açıkça aykırı olan ve sivil şahısların askerî mahkemelerde yargılanması yolunu açmaya yönelen bu uygulamaya son verilmelidir. Bu uygulama, MC iktidarının DGM'ler vasıtasıyla elde etme ye çalıştığı olağanüstü mahkemeler silahının başka bir yoldan onun eline verilmesine hizmet eder.

Asıl önemle üzerinde durulması gereken diğer nokta ise Kemal Doğan'ın tutuklanma nedenidir. Yazı İşleri Müdürümüz Denizli'den bir grup yurtsever askerin mektubunu yayınladığı için tutuklanmıştır. Yurdumuzda Orduya ve Savunmaya ilişkin sorunlar üzerinde sürekli bir sansür vardır. Ordu hakkında yazı yazmak tehlikeli bir iş haline getirilmiştir. Öyle ki, bu konularda sadece iktidar sahibi çok küçük bir zümre söz sahibi olabilsin. Bu sansür neyi beklemektedir? Bu sansür, ırkçı ve feodal ideolojilerin ordu içinde serbestçe at oynatabilmesine ve faşistlerin örgütlenmesine bekçilik yapıyor. Zaten Denizli'li yurtsever askerler de MHP'li faşistlerin faaliyetlerini teşhir ediyorlardı.

Bu sansür halkımızın menfaatlerine taban tabana zıttır. Türkiye'nin milli savunması halkı ilgilendirmiyorsa kimi ilgilendirmektedir? Boğazlarımızı sosyal-emperyalistlerin gemilerine açanları, enerji şalterlerimizi Moskova'ya bağlayanları, Amerikan taraftarı generalleri, Demirellerle Türkeşleri mi?

Bütün halkımız ve bütün yurtseverler Milli Savunma ile ilgili sorunlar üzerinde yaratılan sansüre karşı çıkmalıdır. Bu, özellikle bugün çok önemlidir. İki süper devlet arasında gittikçe şiddetlenen hegemonya çatışması yeni bir dünya savaşı tehlikesini arttırmaktadır. Yurdumuz, sosyal-emperyalistlerin saldırı ve yayılma hedeflerinden biridir. Türkiye Yeni Çarların Akdeniz'e ve Ortadoğu'ya iniş yolu üzerindedir. İşte özellikle bugün biz, kimin ne yaptığını, neler düşündüğünü bilmeye daha çok ihtiyaç duyuyoruz. Halkımız yurdumuzun savunma sorunları ile gittikçe daha çok ilgileniyor. Halkımızın bu talepleri bastırılarak bağımsızlık korunabilir mi?

Bu durum, Türkiye'yi emperyalizm karşısında zayıflatmakta ve faşist diktatörlüğü güçlendirmektedir.

Sansür kendiliğinden kalkmayacaktır. Bütün basın, demokratlar, yurtseverler ve devrimciler kararlı bir mücadele verirsek, bu konuyu dokunulmaz olmaktan çıkarabiliriz.

HALKIN SESİ kendisine yönelen baskılara halktan aldığı güçle direnecektir. Bütün halkı, HALKIN SESİ'ne yapılan baskılara karşı çıkmaya, Kemal Doğan'ın serbest bırakılması için mücadeleye çağırıyoruz.

BASINI YARGILAYAMAZ

Avukat HAYDAR GÜNGÖR:

" ASKERİ MAHKEMENİN KEMAL DOĞAN'I TUTUKLAMASI YASALARA AYKIRIDIR "

Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 6.maddesinin 3 üncü fıkrasında;

"Asker olmayanların mahkemelerine her halde umumi mahkemeler de bakılır" demektedir. 353 sayılı Askeri Mahkemelerin kuruluşu ve yargılama usulü yasasının 11 inci maddesi bu genel kurala bir sınırlama getirmiş ve hangi hallerde sivillerin askerî mahkemelerde yargılanacağını saymıştır. 12 Mart döneminde 353 sayılı Askerî Mahkemeler kuruluş ve yargılama usulü yasasına, 11. fıkraya bir (D) bendi eklenerek değişiklik yapılmıştır. Böylece Askeri Mahkemelerin sivil şahısları yargılamalarının sınırı genişletilmiş ve TCK'nın 159 uncu maddesinde yer alan 'Devletin askeri kuvvetlerini tahkir ve tezyif suçları' da askeri mahkemelerin görevine sokulmuştur. Bu değişiklikten önce bu gibi suçlara genel adliye mahkemeleri bakmaktaydı.

5680 sayılı basın kanununun 36 ıncı maddesi basın yoluyla işlenmiş suçlara hangi mahkemelerin bakacağını düzenlemektedir:

"Bu konuda yazılı olan veya basın yoluyla işlenmiş bulunan bütün suçlardan ötürü sivil şahıslar hakkında ağır cezayı gerektiren davalar ağır ceza mahkemelerinde ve diğerleri asliye ceza mahkemelerinde görülür."

Görüldüğü gibi şayet suç basın yoluyla işlenmiş ise ve suç işleyen de sivil şahıs ise dava sivil mahkemelerde görülecektir. Askeri Mahkemeler bu suçun basın yoluyla işlenmesi halinde davaya bakamayacaklardır. Görevsizdirler. Bu nedenle askeri savcılar da soruşturma yapamazlar. Basın savcılığı görevli olup, dava mevkutenin basıldığı yerin ağır ceza mahkemesince açılacaktır.

HALKIN SESİ dergisi Yazı İşleri Müdürü Kemal Doğan'ın 353 sayılı yasanın 11. maddesi ve 5680 sayılı yasanın 36 ıncı maddesindeki açık düzenlemeler karşısında Askerî Mahkemece tutuklanması yasalara aykırıdır.

12 Mart'tan sonra yasalarda yapılan anti-demokratik değişikliklerden bir tanesi de 353 sayılı yasanın 11 inci maddesindeki değişikliktir. Bu değişikliğe rağmen basın yoluyla işlenen suçlarda askeri mahkemeler görevli değillerdir. Bu şekildeki bir uygulama ile DGM'nin görevlerinin bir kısmı askerî mahkemeye devredilmeye çalışılmaktadır. Basın yasası askerî yargılama yasasına bir sınırlama getiriyorsa onun uygulanması gerekmektedir.

Dr. BÜLENT TANÖR:

"EĞER SANIK SİVİL BİR KİŞİYSE YARGILAMA YERİ ASKERİ MAHKEME OLAMAZ "

İstanbul Üniversitesi
Hukuk Fakültesi
Anayasa Hukuku Asistanı

Askerî Mahkemeler sivil kişileri yargılayabilir mi? Yargılayamazlar. Çünkü, Anayasamızın ilk şeklinde var olan "Tabii hakim" ilkesi buna engeldir. (Mad. 32) Ancak 12 Mart faşizmi, bu maddeyi değiştirdi ve "tabii hakim" ilkesini kaldırarak yerine "kanunen tâbi olunan" mahkeme esasını getirdi. Yine Anayasa'nın 138 inci maddesi değiştirilerek, sivil kişilerin de askeri mahkemeler önünde yargılanmaları kolaylaştırıldı. Bu neyi gösteriyor? Mesele çok açıktır. 12 Mart rejimini tezgahlayanlar ve Anayasayı değiştirenler bile askeri mahkemelerin sivil kişileri yargılamalarının "tabii hakim" ilkesine aykırı düştüğünü görmüşler ve öncelikle bu ilkeyi Anayasa'dan çıkarma yoluna gitmişlerdir. Bu onların Anayasaya, hukuka ve demokrasiye nasıl düşman olduklarını gösterir.

Anayasa'da yapılan değişikliklere rağmen, bugün, basın yoluyla işlenen suçlara Askerî Mahkeme bakabilir mi? Bu meseleye verilecek cevap şudur: Eğer suçlanan kişi askerse onu yargılayacak yer Askerî Mahkemedir. Eğer sanık sivil bir kişi ise, yargılanma yeri sivil mahkemelerdir. Çünkü Anayasa değişikliğine rağmen, hatta bundan sonra yapılan yasa değişikliklerine rağmen, basın yoluyla işlenen suçlar özel suçlardır ve bunlarla ilgili özel kanun hükümleri hâlâ geçerlidir. Bu kanun ise basın kanunudur. Basın kanunu özel bir kanun olduğu için, bu kanundan sonra yapılan yasa ve Anayasa değişiklikleri ise genel hükümler getirmiş oldukları için, bunlar basın yoluyla işlenen suçlara uygulanamazlar. Önceki kanunun bir özel kanun ve sonraki kanunun bir genel kanun olması durumunda, özel kanun açıkça ortadan kaldırılmadıkça varlığını sürdürmeye devam eder.

Dolayısıyla, Türk Ceza Kanunu (TCK)nun madde 159'daki suçun bir sivil kişi ve basın yoluyla işlenmesi halinde, yargılama yeri sivil mahkemelerdir.

Divriği'li Devrimciler: " KEMAL DOĞAN DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR "

"HALKIN SESİ, tüm emekçi ve yurtsever halkımızın olduğu kadar biz Divriği halkının da canıdır, sevincidir, mücadele azmidir. Bir avuç halk düşmanı ne halkını mücadelesini bastırabilir, ne de HALKIN SESİ'ni susturabilir.

"HALKIN SESİ Yazı İşleri Müdürü Kemal Doğan'ın haksız ve kanunsuz olarak tutuklanmasını şiddetle kınıyoruz. Kemal Doğan derhal serbest bırakılmalı ve yurtsever basın üzerindeki baskıya son verilmelidir. "

Yazar OSMAN ŞAHİN

Yazar OSMAN ŞAHİN Yazı İşleri Müdürümüzün tutuklanmasını bir telgraf çekerek protesto etmektedir. OSMAN ŞAHİN şöyle demektedir:

"Yazı İşleri Müdürünüz Kemal Doğan'ın tutuklandığını duydum. Kemal Doğan'a yapılan bu haksız girişimi kınıyor ve serbest bırakılmasını istiyorum. "

EMİL GALİP SANDALCI: " YENİ BİR BASKI YÖNTEMİ "

Orduya ilişkin ya da ordu yu içeren yayınların askeri savcılarca kovuşturması yapılmaktadır. Nitekim en son HALKIN SESİ Dergisi Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Kemal Doğan MHP'nin Silahlı Kuvvetlerin içindeki faaliyetlerini açıklayan bir mektubu yayınlaması nedeniyle 3 üncü Kolordu Askerî Mahkemesi tarafından tutuklanmıştır.

Silahlı Kuvvetlere özgü koşullar içinde görev üstlenen Askeri Mahkemelerin sivilleri yargılamasının "Bağımsız mahkemelerde bağımsız yargıç önünde yargılanma ilkesi"ne ters düşeceği ve nicesine sakıncalar doğuracağı ise açıktır.

Vatan, 5/11/1976

HALKIN KURTULUŞU'NUN "DOĞU'DA REFERANDUM" ÖNERİSİ EMPERY

MİLLİ MESELE EMPERYALİZ FEODALİZME KARŞI MÜCAD KOPARILAMAZ

Halkın Kurtuluşu'nun 18 Ekim tarihli 27. sayısında "Doğu'da Referandum İçin Mücadele Edelim" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, Türkiye'de Kürt milli meselesinin çözüm yolu olarak bugünkü düzenin sınırları içinde yapılacak bir oylama gösterilmektedir. Halkın Kurtuluşu, "ülkemizin demokratlaştırılması mücadelesinin" bir parçası olduğunu söylediği referandumun gerçekleşmesi için bütün devrimcileri göreve çağırmaktadır. Halkın Kurtuluşu'nun sağcı ve reformcu çizgisinin milli mesele konusundaki yansıması olan bu fikirleri ele alacak ve eleştireceğiz.

DEVRİM Mİ SEÇİM Mİ ?

Halkın Kurtuluşu, hemen her konuda yaptığı gibi, "Doğu'da referandum" önerisini ortaya atarken de, lafı dolandırıyor ve kaçamaklar yapıyor. Yazının bir yerinde "emperyalizm çağında milli meselenin çözümünün esas olarak bir devrim meselesi olduğu" söyleniyor. Daha sonra "devrim mücadelesine bağlı olarak" reform niteliğindeki bazı taleplerin öne sürülmesi gereğine değiniliyor. Halkın Kurtuluşu, bütün bu cümleler sayesinde "Doğu'da Referandum" önerisinin, milli meselenin devrim yoluyla çözülmesine aykırı olmadığını göstermeye çalışıyor. Oysa bizzat Halkın Kurtuluşu'nun altını çizerek belirttiği gibi, "Doğu'da referandum önerisi" "Kürt milletinin Türk devleti içerisinde yaşayıp yaşamayacağını karara bağlamak" amacıyla yapılmaktadır. "Kürt milletinin Türk devleti içerisinde yaşayıp yaşamayacağını karara bağlamak"... İşte bu, Kürt milli meselesinin çözümüyle ilgili en önemli nokta değil midir? Bu sorunun bugünkü düzenin sınırları içinde referandumla çözüme bağlanması gereğini savunan Halkın Kurtuluşu'nun, devrimle çözeceği sorun nedir?

Görüldüğü gibi lafı dolandırmak, Halkın Kurtuluşu'nun esas kasdettiği şeyi gizlemeye yetmemektedir. Çünkü "Doğu' da referandum" önerisi komando zulmünün son bulması, Kürt diline yapılan yasaklamaların kaldırılması vb. gibi bir demokratik talep değil, doğrudan doğruya çözümle ilgili bir öneridir.

MİLLİ MESELE DEVRİM MESELESİNİN BİR PARÇASIDIR

Halkın Kurtuluşu, Kürt milli meselesinin bir devrim olmadan referandumla çözüme bağlanmasını istiyor. Bu, milli meselede proleter tutumu reddetmektedir. Çünkü, çağımızda milli mesele, ancak proletarya önderliğindeki devrimle köklü ve nihai bir çözüme ulaşabilir. Milli çelişmelerin kaynağı olan emperyalizmi ve feodalizmi tarih sahnesinden süpürüp atmak görevini sonuna kadar yerine getirebilecek olan biricik sınıf proletaryadır. Ve proleter devrimcileri ezilen uluslara referandum yolunu değil ancak bu yolu önerebilirler. Stalin'in dediği gibi, "Burjuva toplumu milli meselenin çözümünde tamamiyle iflas etmiştir" (Stalin, Milli Meselede Partinin Önündeki Görevler Üzerine, Eserler (Almanca) Cilt:5, s. 13-25) Halkın Kurtuluşu, bırakalım bir burjuva toplumunu, yarı-sömürge, yarı-feodal Türkiye'de düzenin sınırları içinde bir çözümü savunmaktadır. Böylece Halkın Kurtuluşu, milli meselenin çözümünü gerici hakim sınıfların önderliğine terketmektedir.

Halkın Kurtuluşu, referandum yazısında yaptığı bir alıntıyla Lenin'i kendi reformcu görüşlerine kalkan yapmaya çalışıyor. Oysa ne Lenin, ne Stalin, ne de diğer büyük öğretmenler milli meseleyi devrim meselesinden kopartmamışlardır. Stalin, Lenin'in milli meseledeki tutumuyla ilgili olarak şunları söylemektedir:

"Semiç, açıkça Lenin'in milli meseleyi bir anayasa meselesi olarak, yani bir devrim meselesi olarak değil fakat bir reform meselesi olarak görmüş olduğunu söylemek istiyordu. Bu tamamen yanlıştır. Lenin hiçbir zaman anayasa hayallerine kapılmış değildi, kapılamazdı da. Bundan emin olmak için eserlerini gözden geçirmek yeterlidir. Lenin anayasadan söz ederken, milli meselenin anayasaya uygun bir yoldan değil, devrimci yoldan çözümünü göz önünde tutuyordu. Yani anayasayı devrimin zaferinin bir sonucu olarak görüyordu." (J. Stalin, Yugoslavya'da Milli Mesele Üzerine, Eserler (Almanca) cilt 7, sayfa 59-65; Bkz. AYDINLIK Sayı 56)

Halkın Kurtuluşu, ulusların kaderlerini tayin hakkını savunma gereğinin, referandumu savunmayı da zorunlu kıldığını iddia etmektedir. Ulusların kaderlerini tayin hakkını savunmakla, bugünkü düzen içindeki bir çözümü savunmak tamamen ayrı şeylerdir. Proleter devrimciler, ulusların kaderlerini tayin hakkının tavizsiz savunucularıdırlar.

Proletarya hangi sınıfın önderliğinde olursa olsun ulusların kaderlerini tayin hakkını tanır. Fakat, ulusların kaderlerini proletarya önderliğinde tayin etmelerini ister ve bunun için mücadele eder. Halkın Kurtuluşu ise, ortaya attığı referandum önerisi ile, milli meselede ezilen milliyetin hakim sınıflarının önderliğini kabul etmektedir. Bu, ancak Kürt toprak ağalarının ve büyük burjuvasisinin tutumu olabilir.

Milli meselenin devrimle çözülmesini savunan proletarya, çeşitli gelişmeler sonucu bir referandum olgusu ortaya çıkarsa buna karşı somut ve bağımsız bir tutum alır. Öte yandan köklü ve nihai bir çözümün devrimle sağlanacağını açıklamaya devam eder. Aynı zamanda ayrılma taleplerinin silah zoruyla bastırılmasına karşı çıkar. Referandumu, yani bugünkü düzen içindeki bir çözümü ilke olarak ileri sürmek, savunmak ve gerçekleşmesi için çalışmak hiç bir zaman proletaryaya düşmez. Bunu yapmak, proletarya adına, milli meselenin reformlarla düzenlenmesi yolunu, yani Kürt hakim sınıflarının yolunu savunmak demektir.

Halkın Kurtuluşu, referandum önerisini ortaya atarken ülkede "Devrim Gerçekleşmeden"de Kürt milli meselesinin çözüme bağlanması ihtimalinin var olduğuna değinmektedir. Böyle bir ihtimal gerçekten de olabilir. Çünkü dünyada bazı örnekleri görüldüğü gibi, emperyalistler arasındaki hegemonya mücadeleleri sonucu bir ülkede düzen değişmeden de sınırlar değişebilmektedir. Başka bir deyişle o ülkede yaşayan bir ulus ayrı bir devletin sınırları içinde toplanabilmektedir. Nijerya'nın ABD tarafından ikiye bölünerek Biafra'nın yaratılması, ya da Pakistan'ın Rus sosyal-emperyalistleri tarafından parçalanması böyle olaylardandır. Yine, bir ülkede köklü bir düzen değişikliği gerçekleşmeden ezilen millet, proletarya dışındaki bir sınıfın önderliğinde milli baskılara karşı ayaklanarak, yeni bir devletin sınırları içinde toplanabilir. Fakat bütün bunlar, Halkın Kurtuluşu'nu hiç de haklı çıkarmamaktadır. Çünkü, bütün bu tip çözümler proletaryanın önderliğini değil ezilen milliyetin hakim sınıflarının, önderliğini getirmektedir. Milli meselenin çözümüne hangi sınıf önderlik edecek? Proletarya mı, yoksa gerici sınıflar mı ? Halkın Kurtuluşu referandum önerisini ortaya atarak, devrimin bu önemli sorununda gerici sınıfların yanında yer almaktadır. Proletarya milli meseleyi "kendi başına bir olgu" olarak değil, devrim meselesinin bir parçası olarak ele alır. Milli meselenin, düzen sınırları içinde mi, yoksa bir devrimle mi çözüleceği meselesi proletarya ile diğer bütün sınıfları ayırdeden çizgidir.

Halkın Kurtuluşu, Kürt milli meselesinin bir devrim gerçekleşmeden çözüme kavuşma ihtimali üzerinde ısrarla durarak, bu yolu öneriyor. Stalin, milli meselenin çözümü ile devrim arasındaki ilişki konusunda şunları söylemektedir:

"Gelelim milli programa. Yugoslavya'da milli programın hareket noktasını Sovyet devriminin ilkesi, burjuvazi yıkılmadan ve devrim zafere ulaşmadan milli meselenin kısmen bile yeterli bir şekilde çözülemeyeceği ilkesi oluşturmalıdı[r]. Tabii istisnalar mümkündür, sözgelimi böyle bir istisna, savaştan önce Norveç'in İsveçten ayrılması sırasında vardı. Bunu Lenin yazılarından birinde ayrıntılı olarak inceledi. Fakat bu, savaştan önceydi ve elverişli şartların tamamen olağanüstü bir şekilde denk düştüğü bir sıradaydı. Savaştan sonra ve özellikle Rusya'da Ekim devriminin Zaferinden sonra böyle

---

"Kim milli meseleyi proletarya devrimi genel meselesinin ayrılmaz bir parçası olarak görüyorsa, o, bu meseleyi bir anayasa meselesine indirgemez. Veya tersi: Ancak milli meseleyi proletarya devrimi genel meselesinden ayıranlar, onu bir anayasa meselesine indirgeyebilirler.

"Semiç şöyle diyor: 'Tabii ki, böyle haklar sadece devrimci mücadele ile kazanılabilir. Parlamenter yoldan değil, ancak devrimci kitle eylemleriyle kazanılabilirler.' Peki, 'devrimci mücadele' ve 'devrimci eylemler' ne demektir? Milli meselenin çözümünün şartı olarak, 'devrimci mücadele' ve 'devrimci eylemler', hakim sınıfların devrilmesiyle, iktidarın ele geçirilmesiyle, devrimin zaferiyle aynı şey midir? Tabii aynı değildir. Devrimin zaferinden, milli meselenin çözümü için temel şart olarak mı söz ediliyor; yoksa milli meselenin çözümü için şart olarak 'devrimci eylemler' ve 'devrimci mücadele' mi gösteriliyor? Bunlar temelde farklı iki şeydir."

(Stalin, Bir Kere Daha Milli Mesele Üzerine, Eserler (Almanca) Cilt:7, Bkz. AYDINLIK sayı 58

"Rusya Marksistleri, 'milliyetlerin hürriyeti' meselesini muhtemel köklü değişikliğe, demokratik hürriyet hareketine bağlıyorlar. Reformları hesaba katmak için hiç bir sebep göremiyorlar." (Stalin, Marksizm ve Milli Mesele)

TÜRKİYE İHTİLALCİ İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ (TİİKP) DAVASI SAVUNMASINDA MİLLİ MESELE KONUSUNDAKİ DEMOKRATİK HAK VE TALEPLER :

- **Kürtler üzerindeki zorla eritme politikasına ve millî baskıya son verilmelidir.**
- **Kürtçe, Türkçe gibi devletin resmî dili olarak kabul edilmeli ve Kürtler ana dillerini serbestçe kullanabilmelidir. Kürtler, devlet dairelerine kendi dillerinde dilekçe verebilmeli, mahkemelerde ve bütün resmî merciler önünde Kürtçe konuşabilmelidirler.**
- **Kürtlerin yaşadığı bütün yerleşme merkezlerindeki okullar ve üniversitelerde, Kürtler kendi ana dilleriyle eğitim görmelidirler. Kürtçe gazete, dergi ve her türlü yayın çıkarmak, serbest olmalıdır. Devlet radyoları ve televizyon, Kürtçe yayın da yapmalıdır. Kürtçe yer ve köy isimlerinin değiştirilmesine son verilmelidir.**
- **Kürt kültürü üzerindeki her türlü gerici baskıya son verilmelidir. Kürt halkı, kendi anti-emperyalist ve anti-feodal kültürünü geliştirmede serbest olmalıdır. İran, Irak ve Suriye'de bulunan Kürt milliyetinden halklarla her türlü devrimci kültür alış-verişi serbest olmalıdır. Okullarda Kürt milliyetinin varlığını inkar eden şoven eğitime son verilmelidir.**

...ZME VE HAKİM SINIFLARA HİZMET EDER

...ME VE ...LEDEN

durumlar artık hemen hemen hiç olamazdı. Ne olursa olsun böyle imkanların çıkması ihtimali sıfır denecek kadar azalmıştır. Böyle olduğuna göre, şurası artık açıktır: Sıfıra eşit olan nicelikler üzerine bir program inşa edemeyiz. " (Stalin. Yugoslavya'da Milli Mesele Üzerine. Eserler. /Almanca/ Cilt:7. S. 59-65. Bkz. Aydınlık. sayı: 56)

İşte Halkın Kurtuluşu da. bu sıfıra yakın ...maller üzerine reformcu bir program inşa etmeye ...ışmaktadır.

MİLLİ MESELE EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELEDEN KOPARILAMAZ

Halkın Kurtuluşu'nun referandum önerisinin ... zararlı yanlarından biri. Kürt milli meselesini emperyalizme karşı mücadeleden koparmasıdır. Halkın ...urtuluşu. "emperyalizmin varlığına son verilmeden" ...e mevcut düzen içinde. "ulusların kendi kaderlerini ...yin hakkı talebinin gerçekleşebileceğini" söylemek...edir. Halkın Kurtuluşu'na bakılırsa. devrim gerçek...şmeden de. kararlı bir mücadele sonucu emperyalizm ...yun eğecektir. Oysa emperyalizme karşı bir devrim ...rçekleşmeden sadece ülke içindeki şu veya bu geliş...nin sonucu olarak ezilen ulusun gerçek ve tam bir ...rtuluşa kavuşması imkansızdır. Çünkü çağımızda ...illi mesele. emperyalizme karşı dünya çapındaki mü...delenin bir parçası halini almıştır. Stalin bu durumu ...yle ifade etmektedir:

"Ulusal sorun. özel bir sorun. devletin bir iç sorunu olmaktan çıkarak. uluslararası genel bir sorun haline. bağımlı ülkelerin ve sömürgelerin ezilen halklarının emperyalizmin boyunduruğundan kurtarılması genel sorunu haline gelmiştir." (Leninizmin İlkeleri. Sol Yayınları. 2. baskı. sayfa 69)

Halkın Kurtuluşu. Kürt milli meselesiyle ilgili olarak Türk hakim sınıflarının baskılarından başka bir şey görmemektedir. Oysa. Türkiye'de her iki milliyetten halk için en önemli milli mesele. emperyalizmin baskı ve hegemonyasıdır. Halkın Kurtuluşu. iki süper devletin Türkiye üzerindeki baskılarına hiç değinmeden Kürt milli meselesini ele almakta. emperyalizmin hakimiyetinin devam ettiği şartlarda milli meseleyi çözeceğini söylemektedir. Kürt milli meselesi için önerilen bu çözümün. en başta iki süper devlete yarayacağı açıktır. Nitekim. çeşitli üçüncü dünya ülkelerinde emperyalizmin yıkıl-

...ürt tarihi, Kürt edebiyatı ve Kürt halk kültürünün ...rünlerini öğreten demokratik bir eğitim sistemi ...erçekleştirilmelidir. Kürt çocuklarını, Türkleştir...ek ve eritmek amacıyla kurulan Yatılı Bölge Okul...arındaki gerici eğitim sistemi kaldırılmalıdır.

...er türlü milli eşitsizliğe son verilmeli, Kürtler dev...et idaresinin ve toplum hayatının her alanında eşit ...aklara gerçekten sahip olmalıdır. Orduda, fabrika...arda, okullarda, iş ve memuriyete alınmada, Kürt...ere yapılan ayırımlar kaldırılmalıdır.

...ölgeler arasındaki iktisadi eşitsizliğin kalkması ...çin, Doğu Bölgesinin iktisadi gelişmesine özel bir ...nem verilmelidir.

...ürt halkının teşkilatlanma hürriyeti sağlanmalı...ır.

...zel olarak Kürt halkı üzerinde baskı ve zulüm uy...ulayan komando, seyyar jandarma ve MİT teşki...atları kaldırılmalıdır. Köylere yapılan baskınlara, ...şkence ve dayağa son verilmelidir. Her yıl birçok ...nsanın ölümüne sebep olan sınırdaki mayın tarlala...rı temzilenmeli, Doğudaki yasak bölgeler kaldırılmalıdır. Bütün bu topraklar, yoksul köylülere da...ıtılmalıdır.

TİİKP Davası Savunma. Aydınlık Yayınları 1. baskı, sayfa 439-440)

masını hedef almayan milli hareketleri destekleyenler iki süper devlet ve özellikle sosyal-emperyalistlerdir. Bugün. Kürt milliyeti içinde iki süper devleti hedef almayan bir mücadeleden yana olan güçler hangileridir? Şüphe yok ki. bir avuç toprak ağası ve büyük burjuvazinin temsilcileri dışında hiç bir Kürt siyasi hareketi milli kurtuluşu reddeden böyle bir tutumdan yana olamaz. Emperyalizmin hakimiyeti altında ve bu hakimiyetin devam ettirilmesine yarayacak bir Kürt milli hareketi. bir avuç Kürt toprak ağası ve Kürt büyük burjuvazisi dışında hiç bir sınıf ve tabakanın yararına değildir. Halkın Kurtuluşu'nun referandum önerisi işte bu en gerici sınıf ve tabakaların çıkarlarını savunmakta. onların emperyalizmle işbirliği ederek iktidar elde etme heveslerine yardımcı olmaktadır.

Ulusların kaderlerini tayin hakkını savunduğunu söyleyen Halkın Kurtuluşu. bu hakkı bugünkü düzenin sınırları içine hapsederek milli hareketin demokratik özünü yoketmektedir. Emperyalizmin hakimiyeti altındaki Kürt milliyeti bugünkü şartlarda referandum yoluyla kendi kaderini tayin edebilir mi? Bunun her iki milliyetten Türkiye halkının iki süper devletin baskılarından bir referandumla yani. bir seçimle kurtulabileceğini savunmaktan hiç bir farkı yoktur. İki öneri de aynı ölçüde gericidir. Lenin. emperyalizm çağında milli meseleyle ilgili olarak şunları söylemektedir:

"1914-1918 emperyalist savaşı. . . burjuva demokratik parlak tümcelerin düzmeceliğini açıkça kanıtlamıştır. Cemiyet-i Akvam ve Antant'ın (1. Dünya Savaşında galip gelen emperyalist ülkeler) bütün savaş sonrası politikası. ileri ülkelerin proletaryasının olduğu gibi. sömürgelerin ve bağımlı ülkelerin emekçi halklarının tümünün devrimci savaşımını her yerde güçlendirerek. kapitalist düzende barış içinde birlikte yaşama ve ulusların eşitliği olanağı üzerine küçük burjuva milliyetçi hayallerin iflasını hızlandırarak bu gerçeği her gün daha büyük açıklıkla ortaya koymaktadır. " (Lenin. Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı. Sol Yayınları. 3. baskı. s. 216)

MİLLİ MESELE DEMOKRATİK DEVRİMDEN KOPARILAMAZ

Halkın Kurtuluşu'nun referandum önerisinin en gerici yanlarından biri de. Kürt milli meselesini demokratik devrimden koparmasıdır. Bugün Kürt milliyetinin boyunduruk altında bulunmasının başlıca nedeni. Türkiye'nin yarı-feodal toplum yapısıdır. Kürtlerin milli gelişmesinin önüne dikilen ve milli parçalanmaya yol açan Doğu'da kuvvetle yaşamaya devam eden yarı-feodal yapıdır. Milli baskı. ülkemizin yarı-feodal yapısı üzerinde yükselen Türk işbirlikçi burjuva ve toprak ağası sınıfları tarafından uygulanmaktadır. Halkın Kurtuluşu. işte milli baskının kaynağı olan bu yarı-feodal toplum düzeninde yapılacak bir oylamayla milli meselenin çözüme ulaşabileceğini öne sürmektedir.

Böyle bir oylama Kürt emekçilerinin iradesini ne ölçüde yansıtacaktır? Aslında. Halkın Kurtuluşu'nun önerdiği referandum 1950'den beri her dört yılda bir yapılmaktadır. Dört yılda bir yapılan seçimlerde Doğu bölgesinden seçilerek işbaşına gelenler. Bucaklar. Ensariler. Küfreviler. Ferit Melenler olmaktadır. Toprak ağalığının baskısı altındaki. siyasi özgürlüğe sahip olmayan Kürt köylülerinin oyları. kaçınılmaz olarak en gerici. en emperyalist işbirlikçisi güçler. milli baskının suç ortakları olan Kürt feodalleri tarafından toplanmaktadır. Halkın Kurtuluşu'nun siyasal özgürlüğün olmadığı şartlarda yapılacak referandum önerisi işte bu güçlere hizmet etmektedir. Aşağıdaki tablo "Doğu'da Referandum"-un ne gibi bir sonuç vereceğini gözler önüne sermektedir:

Diyarbakır Merkez İlçeye Bağlı Bazı Köylerdeki Oy Dağılımı

SANDIK	KÖYÜNÜN ADI	SEÇMEN SAYISI	OY SAYISI	DAĞILIM
209	Doğu Çanakçı (Tılgaz)	89	89	89 (AP)
221	Çataksu (Çayanan)	75	75	75 (AP)
190	Arapaslanoğlu (Gölpınar)	125	125	125 (AP)
238	Üçkuyu	145	145	145 (CHP)
263	Kefnecar	91	91	91 (AP)
219	Sivritepe (Şehaben)	200	200	200 (AP)
305	Uyanık	78	78	78 (CHP)
236	Elidolu (Zımmıeğik)	91	91	91 (AP)
277	Tiltaban	103	103	103 (AP)
292	Cücük	65	65	65 (CHP)

(Diyarbakır Merkez İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı Mazbatalarından aktaran Necdet Tuna'dan alınmıştır. Özgür İnsan Dergisi, Sayı 37, Kasım 1974)

EKİM AYI SONUNDA TUNCELİ'DE YAPILAN "DGM'LERİ PROTESTO" MİTİNGİNDE BİR KÖYLÜ KADININ KONUŞMASI

"Arkadaşlar. Kardeşler;

"Benden önce konuşan arkadaşın belirttiği gibi bugün milli bağımsızlığımızı korumak ve savaşa hazırlık önümüzdeki siyasi görevdir. Bunun için savaşın kaynağı olan milli bağımsızlığımızı tehdit eden iki süper devlete ve onlara yardımcı olanlara karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz. Savaş tehlikesi yurdumuzdaki iki milliyetten Kürt ve Türk halkının devrimci mücadelesini yakından etkilemekte ve ilgilendirmektedir. Faşist MC Türk halkının üzerindeki zulmü arttırırken aynı şekilde Kürt halkının üzerindeki milli zulmü de artırmıştır.

"Kürt halkının üzerindeki milli zulmün kalkması en tutarlı en kalıcı biçimde ancak iki halkın beraberce omuz omuza iki süper devlete karşı mücadeleleri sonucu olacaktır. Düşmanlar ortaktır. Ortak düşmanlara karşı ayrı mücadeleyi savunmak Kürt halkı ayrı. Türk halkı ayrı mücadele versin demek. iki milliyetten işçi sınıfının ve halkın güçlerini böler. Dayanışmasının önüne set çeker.

"DGM'leri hem Kürt hem de Türk halklarının menfaatine aykırıdır. DGM'ler Kürt ve Türk halkından devrimcileri. yurtseverleri. işçi ve köylüleri yargıladı. Zindanlara attı. O halde DGM'lerin baktığı bütün davaların iptali ve zindanların boşalması için ortak mücadele vermeliyiz.

"Arkadaşlar. Kardeşler;

"Biz emekçiler. aydınlar. gençler ortak mücadele için var gücümüzle gayret göstermeliyiz. Milyonlarca emekçi, şunu bağırmalıyız.

"KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM
"MİLLİ ZULME SON
"YAŞASIN KÜRT VE TÜRK HALKININ ORTAK OMUZ OMUZA BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ! "

Apaçık ortadadır ki. Doğu Anadolu bölgesinde köylünün siyasal özgürlüğü yoktur. Her köy. ya da köy grubu ağaların oy deposu halindedir. Böyle bir düzende. özgür bir referandum. Kürt emekçi halkının bu referandumla kaderini tayin etmesinden söz etmek Demirellerin "hür parlamenter rejim" yalan dolanından farksızdır. Bugün Halkın Kurtuluşu'nun saflarında olan bazıları. Sıkıyönetim Mahkemesinde görülen Ziraat Bankası soygunu davasında "1973 seçimlerinin özgür seçimler olduğunu" söylemişlerdi. Anlaşılan. bu tutum şimdi de dergi sayfasında sürdürülmektedir.

Stalin. milli meselenin çözümü için şunları söylemektedir:

"Başta toprak aristokrasisi ve mali aristokrasi olmak üzere milli baskıyı sürdüren sosyal güçlerden oluşan tam bir koro meydana geliyor. Gerçekten demokratik şartlar yaratmak için. her şeyden önce toprağı temizlemek ve bu koroyu siyaset sahnesinden süpürüp atmak gerekir. " (Stalin. Eserler (Almanca) cilt 3. s. 44-52. Bkz. AYDINLIK. sayı 58)

Lenin. tam da Halkın Kurtuluşu'nun kendi reformcu görüşlerini gizlemek için alıntı yaptığı makalede şöyle demektedir:

"'Ulusların kaderlerini tayin hakkı' demokratik bir düzeni zorunlu kılar" (Lenin. Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı. Sol Yayınları 3. baskı, s. 11)

Yine Lenin'in söz konusu makalede değindiği RSDİP Merkez Komitesi Yaz Kararları'nın. milli meseleyle ilgili kısmının 1. maddesinde milli meselenin çözümünün "tutarlı ve tepeden tırnağa demokratik cumhuriyetçi bir hükümet sistemiyle" gerçekleşebileceği savunulmaktadır. (Lenin. Örgütlenme Üzerine. Bora Yayınları. s. 113-131) Herhalde Halkın Kurtuluşu'na kalsaydı. milli meselenin çözümünü Çar'a bırakırdı.

(Devamı sekizinci sayfada)

(baştarafı altıncı sayfada)

Aslında Halkın Kurtuluşu'nun milli meseleyi demokratik devrimden koparması onun temel bir hatasından kaynaklanmaktadır. Halkın Kurtuluşu bütün ateşli "Ulusal Demokratik Halk Devrimi"sloganlarına rağmen, esasında özü toprak devrimi olan demokratik devrimi reddetmektedir. Nitekim bunu, referandumla ilgili yazısında "Doğu'da referandumun ... ülkemizin demokratlaştırılması mücadelesini geliştireceğini" (altını biz çizdik) söyleyerek itiraf etmektedir. Demokratik devrim yerine; bugünkü düzen içinde yapılacak oylamalarla "ülkenin demokratlaştırılmasını" koyanlar, şüphesiz ki, milli meselede de reformcu yolu savunacaklardır. Bunun revizyonistlerin savunduğu "demokrasinin sınırlarını genişletme" teorisiyle ne farkı vardır. Bugünkü düzenin devamını savunan reformculuk milli meselede toprak ağalarının ve büyük burjuvazinin yanında yer almaktan kendini kurtaramamaktadır.

HALKIN KURTULUŞUNUN SİYASETİ İKİ SÜPER DEVLETE HİZMET EDİYOR

Devrimi reddeden halkları da böler. Çünkü halkların mücadelesini birleştirecek olan biricik yol devrimdir. Halkın Kurtuluşu, milli meseleyi, devrimden, emperyalizme ve feodalizme karşı mücadeleden koparttığı için kaçınılmaz olarak halkların mücadelesini bölme noktasına varmaktadır. Halkın Kurtuluşu, referandumla ilgili yazısında "Kürt milletinin ayrılmasını sağlayacak derecede oy alınamamasını"olumsuz bir durum ve gericilerin ter cihi olarak göstermektedir. Böylece Halkın Kurtuluşu, iki süper devlete karşı Türkiye'nin iki milliyetten halkının ortak mücadelesinden yana olmadığını Kürt milliyetinin toprak ağaları ve büyük burjuvazi önderliğinde gerçekleştireceği ayrılmayı destekle - diğini üstü kapalı olarak açıklamaktadır. Bu tutum Türkiye halkının iki süper devlete karşı mücadelesini bölmeye hizmet eder.

Halkın Kurtuluşu, bu noktada da kaçamak yapmayı tercih etmekte, birkaç satır önce kendi çözüm önerisini ortaya koyduktan sonra, derhal çark edip "somut şartlara göre tavır almak"tan bahsetmektedir.

İşte, bugün somut bir durum vardır. Halkın Kurtuluşu, bugün "ayrılmayı"mı, savunmaktadır, ortak mücadeleyi mi? Bu konuda da bütün siyasetlerinde olduğu gibi belirsizliği tercih eden Halkın Kurtuluşu, bir referandum durumunun oluşmasını beklemeyi öğütlemektedir.

Bugün bir milli mesele vardır ve devrimciler bu konudaki siyasetlerini açıklamalı, halka hangi siyasetle önderlik edeceklerini belirtmelidirler. Sorumluluk bunu gerektirir.

PROLETER DEVRİMCİ TUTUM

Proleter devrimcilerin tutumu ise açıktır. Proleter devrimciler ulusların kaderlerini tayin hakkını savunmaktadırlar ve milli meseleyi devrimin, emperyalizme ve feodalizme karşı mücadelenin bir parçası olarak görmektedirler. Proleter devrimciler milli zulmün son bulmasını, milliyetlerin ve dillerin eşitliğini sağlamak için mücadele etmektedirler. Proleter devrimciler, iki süper devlete karşı milli bağımsızlığımızı kazanma, koruma ve savaşa karşı hazırlık mücadelesinde iki milliyetten halkın birliğinden yanadırlar. Proleter devrimciler, iki halkın omuz omuza milli demokratik devrimi gerçekleştirmesinden, emperyalizmi, feodalizmi ve her türlü milli eşitsizliği tasfiye etmesinden yanadırlar.

DEVRİMCİ KÜRT ŞAİRİ CİĞERHUN'UN LENİN ŞAFAĞI'NI OKUYALIM

Devrimci Kürt şairi Ciğerhun'un şiirlerinden derlenen, "Lenin Şafağı" adlı kitap Bora Yayınları tarafından Ekim ayının sonlarında okuyucuya sunuldu. Kitapta, Ciğerhun'un Gani Bozarslan tarafından çevrilen ve derlenen 36 şiirinin Türkçesi ve Kürtçesi bulunuyor.

"Lenin Şafağı"ndaki şiirler, Kürt emekçi halkının emperyalizme, toprak ağalarıyla burjuvaziye ve milli baskıya karşı mücadelelerini yansıtmaktadır. Ciğerhun, bu kitaptaki şiirlerinde büyük bir sanat gücü ve coşku dolu bir anlatımla, katmerli bir baskı ve zulüm altındaki Kürt emekçilerinin acılarını ve mücadele kararlılığını dile getiriyor. Kürt devrimci kültürünün en iyi örneklerinden olan "Lenin Şafağı"ndaki şiirler, halkların devrimci birlik ve kardeşliğini savunuyor.

"Lenin Şafağı"ndaki şiirler, dünya gericiliğinin temel direği emperyalistlere karşı bütün ülkelerin emekçilerinin ve ezilen halkların birliğini yüceltiyor. Ciğerhun'un deyişiyle; "Bugün ikiye bölünmüş cihan/Zenginler bir yanda, bir yanda yoksullar/Dövüşüyorlar kıyasıya, Çin'den ta Çin'e kadar.

Bütün bu özellikleriyle "Lenin Şafağı" emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadele eden dünya halklarının enternasyonalist kültürünün bir ürünü olmaktadır. Ciğerhun, bu devrimci öze, Kürt milli karakter ve özelliklerine uygun bir biçim vermiştir.

"Lenin Şafağı"nın yayınlanması, ülkemizde devrimci kültürün ve özellikle Kürt devrimci kültürünün gelişmesine yapılmış önemli bir katkıdır. Aynı zamanda bu kitabın yayınlanması Kürt dilinin ve devrimci kültürünün üzerindeki baskı ve yasaklama - lara karşı, somut ve demokratik bir mücadeledir. "Lenin Şafağı"nın yayınlanmasıyla ezilen Kürt milletinin devrimci kültür ürünleri ilk defa olarak geniş bir okuyucu kitlesine ulaşabilmiş olmaktadır. Bu nedenler - den dolayı, "Lenin Şafağı" ülkemizin kültür ve sanat hayatında önemli bir olaydır.

Bütün okuyucularımıza, "Lenin Şafağı"nı okumalarını tavsiye ederiz.

ONLARIN DERDİNDEN

Ağalar, beyler, mirler, mollalar
Bunlar yüzünden perişan kaldı Kürtler

Ağalar beyler: indirmiş zulüm pençesini kafalarına
Talancılar, hırsızlar, haramiler, serseriler

Allahın aslanı kesilmişler
Gürz gibi omuzlarına aldıkları
Şiş, ayet ve envarlarıyla (*)
Şeyhler, mollalar.
Cehennemi kalkan, cennetiyse kılıç gibi kullanıyorlar.
Yaka silkiyor artık, feryat ediyor Kürtler
Bunların ellerinden.

Bin türlü yoldan sömürüp duruyorlar bu tutsak ulusu
Rengarenk saraylarda, köşklerde kurulup.
Bilgilidirler: Yüzlerce yalan; yüzlerce dolanla.

Kürtlerse mazlum, bilgisiz, tutsak
Onların dertlerinden değil mi Ciğerhun oluşum?
Bu dert, Kürtlerdeki bu dert
Derin bir yara gibi canımızda.

— «Divan», 1945

DOĞU GÜLÜYÜM

Doğu cennet bağının gülüyüm
Güneşim, ışıdım karanlığında gecenin
Fışkırmışım çağın sinesinden
Fırat'ım, geniş tarihlerden geldim
Hayat doluyum, güzel yaşatmak isterim
Bin dokuz yüzlerde yeşeren bir ekinim
Yıldırımım, çok kıvılcımlı, bulutla gökgürültüsü
Görkemli bir sesle geliyorum vatanın göğünden
Selim ben, dalgalarla çağlarım
Yenilemek isterim toplumumu
Yıldırım, yalaz, ateş ve yakıcıyım
Yangınım put, lat, lahut (*) için
Yakarım ama, aydınlatırım zifiri geceleri
Gözü görmeyenler için çıradır
Bu kavga ve uğraşlarım
Bu yolda yürürüm, köpekler havlıyor ama
Fedakârım, kurtuluş yolundayım
Kaynamak isterim, kabına sığmamak,
Kavgayım, ihtilalim, güzel çabayım
Göl ve gölcük gibi cihanın tümü
Arkla kanal gibiyim yalnızca ben
Özgürlüğün dilek sahibiyim
Demokratım, alnı açık yaşamaktır isteğim
Bunlarla yükümlüyüm işte, millet için.

— «Kimim Ben?», 1973

NEREDEN NEREYE

Halkın Kurtuluşu Kürt milli meselesinin çözümü için "Doğu'da Referandum" yolunu önerdiği yazısında şunları da belirtiyor: "Bugün ülkemizde tutarlı bir Türk burjuva demokrati sayılabilmenin en temel kriterlerinden birisi Doğu'da referandum talebi için kararlı bir mücadele vermektir. Bu sloga na "hayır" ya da "ne evet ne hayır" diyenler her zaman ve her yerde Türk şovenleri olarak damgalanmalıdırlar"

Hayır, "referandum" önerisine karşı tutum tutarlı demokratlığın ölçüsü değildir. Bu öneri, milli meselede proletaryadan tam olarak kopup toprak ağalarının ve büyük burjuvaların safına geçmenin, bağımsızlığımızı tehdit eden iki süper devletin yedeğine sürüklenmenin bir "temel kriteridir" Bu öneri, Demirellerin "hür parlamenter demokratik rejimini" savunmanın, devrimi tam olarak terkedip, reformculuk yolunu tutmanın, seçimciliğin bir "temel kriteri"dir.

Halkın Kurtuluşu'nun vuracağı "Türk şovenliği" damgasına gelince, bu onun böbürlenirken itiraf ettiği bir suçudur. "Referandum" önerisine karşı tutum ölçü olarak alındığına göre, bu öneri akla gelinceye yani, 18 Ekim 1976 tarihine kadar biz zat kendisi neydi acaba? Yoksa "referandum"u ortaya atmalarını gerektiren şartlar tam da bu tarihte mi ortaya çıkmıştır? Halkın Kurtuluşu ya bu şartları açıklamalı, ya da "Marksizme ayak basış tarihini" biraz daha beriye alarak 18 Ekim tarihine kadar getirmelidir. Biz şunu belirtelim, Halkın Kurtuluşu'nu çıkaranlar küçük burjuva devrimciliği dönemlerinde Kürt milli meselesini açıkça reddederek gerçekten Türk şovenliği yapmışlardır. Şimdi ise Halkın Kurtuluşu burjuva reformculuğuna kayarken Kürt ağalarının ve büyük burjuvalarının safına sürüklenmektedir. Proletarya önderliğini reddetmek, Halkın Kurtuluşu'nu hangi yönden giderse gitsin burjuva milliyetçiliğine sürüklemektedir.

"TÜRKİYE'DE MİLLİ MESELE ÖZÜNDE KÖYLÜ MESELESİDİR" ADLI YAZI DİZİMİZİ YENİDEN OKUYALIM

Dergimiz, Haziran-Temmuz 1975 tarihlerinde çıkan 8, 9, 10, 11 ve 12. sayılarında Türkiye'de milli meseleyi inceleyen bir yazı dizisi yayınlamıştı. Kürt milli meselesini çeşitli açılardan ele alarak inceleyen "Türkiye de Milli Mesele Özünde Köylü Meselesidir"adlı yazı dizisi bugün yoğun olarak tartışılan birçok soruna ışık tutmaktadır. Okuyucularımıza milli meseleyi incelerken bu yazıları yeniden okumayı öneriyoruz.

İLHAN SELÇUK MARKSİZMİ NİÇİN KESİP BİÇİYOR

İlhan Selçuk, 10 Ekim 1976 tarihli Cumhuriyet gazetesinde yer alan bir yazısında "Komünist kimdir dir?" sorusuna cevap aramaktadır. İlhan Selçuk, komünistin "ihtilalle devlet düzenini yıkmaya çalışan" insan olmadığını öne sürüyor ve bu konuda şu kanıtı getiriyor:"Bugün Avrupa'da en güçlü komünist partileri, seçimle iktidara geçip seçimle gitmeyi benimsemişlerdir." Yazar bir Fransız "komünistine", "sen ihtilalcisin" dense güleceğini belirtiyor. İlhan Selçuk aynı yazıda komünizmin proletarya diktatörlüğü ile de bir ilgisi olmadığını söylüyor. Bu konudaki kanıtları ise şöyledir: "Fransa'da ve İtalya'da komünist partileri sınıf diktatoryası tezini resmen bıraktılar; çoğulcu demokratik rejimi yeğlediler. Sovyetler'de, Çin'de, Doğu Almanya'da, Bulgaristan'da ve benzerlerinde bir sınıfın öteki sınıflar üstündeki tahakkümünden söz açılamaz". Yazar bu kadar uzatacağına "komünizm diye birşey yoktur" deyiverseydi, söylemek istediğini daha iyi anlatmış olacaktı.

MARKS-LENİN VE MAO'YA BAKALIM

Bu konularda komünizmin büyük ustalarının ne dediklerine bakalım. Komünist Manifesto şöyle diyor:

"Komünistler, görüşlerini ve amaçlarını gizlemeyi küçüklük sayarlar. Onlar hedeflerine ancak mevcut sosyal şartları devirerek ulaşmanın mümkün olduğunu açıkça ilan ederler. Varsın egemen sınıflar bir komünist ihtilali korkusuyla titresinler. Proleterlerin zincirlerinden başka kaybedecekleri birşey yoktur. Kazanacakları koca bir dünya var" (Marks-Engels, Komünist Manifesto)

Marks şöyle diyor:
"Benim yeni olarak yaptığım, sadece şunları ispat etmek olmuştur: 1) sınıfların varlığı, sadece üretimin gelişmesindeki belli tarihi aşamalara bağlıdır; 2)sınıf mücadelesi kaçınılmaz olarak proletarya diktatörlüğüne yol açar:; 3)bu diktatörlüğün kendisi, sadece, tüm sınıfların ortadan kaldırılmasına ve sınıfsız topluma geçişi meydana getirir. "(Marks,J. Weydemeyer'e Mektup, Proletarya Diktatörlüğünün Teorisi ve Uygulaması, Bora Yayınları, s. 11)

Lenin şunu belirtiyor:
"Ancak sınıf mücadelesini kabul etmeyi proletarya diktatörlüğünü kabul etmeye vardıran bir kimse Marksisttir. Marksist ile sıradan küçük (aynı zamanda büyük) burjuva arasındaki en köklü ayırımı oluşturan da budur. Marksizmin gerçek kavranılışı ve kabul edilişi, ancak bu mihenk taşına vurularak sınanabilir. "(Lenin, Devlet ve Devrim)

Devrim hakkında Mao Zedung şunu belirtiyor:
"Devrim bir ayaklanmadır, bir sınıfın başka bir sınıfı devirdiği bir şiddet hareketidir. "(Mao Zedung, Seçme Eserler, I.cilt, Aydınlık Yayınları, s. 29)

Çin Halk Cumhuriyeti Anayasasının birinci maddesi ise şöyledir :
"Madde 1: Çin Halk Cumhuriyeti, işçi sınıfı önderliğinde ve işçi-köylü ittifakına dayanan bir sosyalist proletarya diktatörlüğü devletidir." ("Proletarya Diktatörlüğünün Teorisi ve Uygulaması, Bora Yayınları, s. 87)

Eğer komünizm Marks, Lenin ve Mao'nun belirttikleri değilse nedir? Eğer Marks, Lenin ve Mao Zedung komünist değilse komünist kimdir? İhtilalcilikten söz edilince gülen Fransız revizyonisti mi komünisttir, yoksa Marks mı? Marks mı Marksisttir, yoksa proletarya diktatörlüğünü "resmen bırakan" revizyonistler mi? Kendi tekelci devlet kapitalizmlerine "sosyalizm" adını veren Kruşçev-Brejnevler mi komünisttir, yoksa Lenin mi? Çin'deki düzenin ne olduğunu İlhan Selçuk mu daha iyi bilmektedir yoksa, Çin Halk Cumhuriyeti Anayasası mı?

Yeni Çarların Hitler tipi faşist diktatörlüğü, sınıf diktatörlüğü değilse sınıf diktatörlüğü nedir?

MARKSİZMİ ÇARPITMAYA KİMSENİN HAKKI YOKTUR !

İlhan Selçuk, proletarya diktatörlüğü ve proletarya devrimini red detme tutumunu, yani revizyonizmi yeni bir olay olarak gösterirken de yanılmaktadır. Bu Marksizmin bütün tarihi boyunca varolmuştur. Oportünistler ve revizyonistler, tıpkı şimdi olduğu gibi başından itibaren Marksizmin özünü ortadan kaldırmaya, Marksizmi burjuvazinin kabul edebileceği bir şekle sokmaya çalışmışlardır. Devrimden bizzat kendileri de korkmaktadırlar. Çünkü onlar düzenin bir parçasıdırlar ve devrim onların düzenini de yıkacaktır. Ve bizzat Marks, Engels, Lenin , Stalin ve Mao Zedung bütün hayatları boyunca Marksizmin devrimci özünü oportünistlere ve revizyonistlere karşı savunmuşlardır. Şimdi bir çoğu iktidarda bulunan sosyal-demokrat partiler bir zamanların sözde "komünist" partileriydi. Bugün onlara "komünist" gözüyle bakan pek kalmadı. Ama proletarya diktatörlüğü ve proletarya devrimi bakımından onlardan hiç farklı bir şey söylemeyen modern revizyonistler hâlâ "komünist" maskesi takabiliyorlar ve bu maskeye aldananlar bulunabiliyor. Üstelik bugünkü revizyonistler proletarya ve dünya halkları için çok daha büyük bir tehlike oluşturmaktadırlar. Çünkü modern revizyonizmin merkezi durumundaki Sovyetler Birliği dünyanın en saldırgan emperyalistidir ve İlhan Selçuk'un sözünü ettiği sözde komünist partilerinin çoğunluğu Rusya'nın işbirlikçisi, vatan satıcısı partilerdir.

Diğer taraftan gerçeğin bir de öteki yüzü vardır. 1956'da Kruşçev modern revizyonistlerinin ihaneti dünya komünist hareketine büyük zararlar vermiş ve ağır bir tahribata yol açmıştır. Birçok ülkede eski partiler revizyonizme sürüklenmişler ve giderek Rusya'nın beşinci kolu durumuna gelmişlerdir. Ancak İlhan Selçuk'un öne sürdüğü gibi Marksizmin özü değişmemiştir. Değişen Marksizme ihanet eden modern revizyonistlerdir. Ve dünya proletaryası her ülkede kendi öncü müfrezelerini Marksizm-Leninizm temelinde yeniden yaratmakta gecikmemiştir. Bugün gerek Avrupa'da gerekse dünyanın diğer ülkelerinde Marksist-Leninist partiler aynı zamanda sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadele etmektedirler. İşte İlhan Selçuk bu gerçeğe değinmemektedir.

Bir insan Marksist olmayabilir. Hattâ Marksizme karşı da olabilir. Ancak Marksizmi olduğundan başka bir şeymiş gibi göstermek, Marksizm hakkında kavram kargaşalığı yaratmak, onun hakkında şüpheler yaymak başka bir şeydir. Hakim sınıfları Marksizmin bir tehlike olmadığına ikna ederek onlardan demokrasi istemenin demokratlıkla ve ilericilikle bir ilgisi yoktur. Aslında burada hakim sınıflara karşı yapılıyormuş gibi görünen kurnazlık Marksizme karşı yapılmaktadır. Çünkü bu, düzeni değiştirme tutumu değil, düzene göre Marksizmi değiştirme tutumudur. Bu tutum, halkın yolunu aydınlatan ışığı karartır ve sömürü düzeninin devamına hizmet eder. Marksizmin proletarya ve halka önderlik etmek için faşistlerin icazetine ve arabuluculara ihtiyacı yoktur.

RUSYA'YA KARŞI ÇIKMADAN YURTSEVERLİK OLMAZ

Komünizmin proletarya diktatörlüğünden ve proletarya ihtilalinden koparılması neye hizmet ediyor? Marksizmi tam da modern revizyonistlerin ölçülerine göre kesip biçtikten sonra komünizmi emperyalizmle aynı şeymiş gibi göstermek ve sosyal-emperyalist Rusya'yı ve onun yurdumuzdaki uşaklarını "sosyalist" ilan etmek mümkün olmaktadır. Nitekim İlhan Selçuk, "Sosyalizm ve Devlet" başlığını taşıyan 15 Ekim 1976 tarihli yazısında, "Amerika sermayecinin, Sovyetler emekçinin egemenliğini simgeler" diye yazmaktadır. Gene o, sosyal-emperyalizme karşı mücadeleyi Çin Halk Cumhuriyeti ile Rusya arasındaki bir mesele iki sosyalist ülke arasındaki bir çelişme olarak göstermekte ve proleter devrimcileri, "Çin yanlılığı"ile suçlamaktadır;Biz revizyonizme karşı Marksizmin safındayız. Biz sadece Çin'in değil bütün dünya proletaryasının safındayız. Emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı üçüncü dünyanın safındayız.

İlhan Selçuk şöyle yazıyor:"Ulusal bağımsızlık geleneği güçlü bir mazlum ülkede, henüz gelişmekte olan sosyalist kesimde, böyle bir tartışmaya kapılmak yarardan çok zarar taşıyacaktır." Bugün bağımsızlığımızı kim tehdit etmektedir? Bütün dünyada Amerikan emperyalizmiyle şiddetli bir hegemonya yarışı içinde bulunan sosyal emperyalist Rusya'nın Türkiye üzerindeki emelleri nelerdir? Kıbrıs buhranından yararlanarak ülkemiz üzerindeki hegemonyasını gittikçe arttıran, büyük yatırımlarla, Amerikan kredilerinden hiç de farkı olmayan büyük kredilerle, elektrik sistemimize attığı kancayla ekonomimizi avuçlarının içine almaya çalışan Rusya'dan başkası mıdır? Yarattıkları ekonomik bağımlılığın siyasi hegemonyaları için uygun bir zemin oluşturduğunu bizzat yeni çarlar her fırsatta açıklamaktadırlar. Boğazlarımızdan uçak gemilerini geçirenler, ülkenin içine düştüğü buhrandan ve MC iktidarının teslimiyetinden yararlanarak Türkiyemizi daha çok boyundurukları altına almaya çalışanlar onlar değil midir? Ülke içinde yarattığı beşinci kolu aracılığıyla her türlü yıkıcılığa başvuran, Amerikan emperyalizminin çok iyi bilinen yöntemlerini uygulayarak kendine bağlı bir aydınlar kuşağı yaratmaya çabalayan, her hafta bir aydın topluluğunu Rusya'ya çağırarak etkilemeye çalışan, gazetelere denetim uygulamaya kalkan Rusya değil midir? Eğer bütün bunları yapan bir ülke emperyalist değilse emperyalist kimdir? Eğer bütün bunları yapan Rusya bağımsızlığımızı tehdit etmiyorsa ne yapmaktadır? Bütün bunlara gözümüzü kaparsak "Mazlum bir ülke" olmamız gerçeği neye dayanmaktadır? Rusya'ya karşı durmadan "bağımsızlık geleneği"nin gereğini yapmak, yani yurtsever olmak mümkün müdür?

Devrimcileri ve yurtseverleri şu veya b u ülkenin taraftarları gibi göstermenin tarihimizde de örnekleri vardır. Milli Kurtuluş Savaşımız sırasında İngiliz emperyalistleri ve padişah hükümeti sadece Komünistleri Bolşevik Rusya'nın casusları olarak göstermekle kalmadı, Mustafa Kemal'i de aynı şekilde suçladı. Ama bu suçlamalar, yurdumuzun İngiliz emperyalizmi tarafından işgal edildiği gerçeğini zerre kadar değiştirdi mi? O zamanki komünistlerin ve Mustafa Kemal'in yurtseverliğine gölge düşürebildi mi? Türkiye halkının Lenin'e ve Lenin'in Sovyetlerine sevgi ve dostluk duyguları beslemesini önleyebildi mi?

Ilhan Selçuk 31 Temmuz 1975 tarihinde ise şöyle yazmıştı:

"Bir gece de gömlek değiştiren bu yılanlar, bakarsın bir de Amerikan uşaklığından Rus uşaklığına transfer edip Türkiye'nin gerçek yurtseverlerini -dün Amerika'ya ihanetle suçladıkları gibi bu kez Rusya'ya karşı direnmekle suçlayabilirler."

İşte doğru olan budur. Gerçekten bugün Rusya, yurdumuzda uşakları bulunan bir emperyalist efendidir. Ve o, yurdumuzun ve bağımsızlığımızın Amerikan emperyalizminden daha tehlikeli bir düşmanıdır. Bugün Sovyet sosyal-emperyalizmine ve uşaklarına karşı mücadele edilmeden ilericilik ve yurtseverlik mümkün değildir.

GEÇEN HAFTADAN SEÇTİKLERİMİZ

SUDAN CUMHURBAŞKANI NİMEYRİ, SOVYETLER BİRLİĞİ'Nİ ÇEŞİTLİ ÜLKELERDE YIKICILIK YAPMAKLA SUÇLADI

• 2 Kasım 1976 tarihli Vatan gazetesinde yer alan bir habere göre, Sudan Devlet Başkanı Cafer Nimeyri, Sovyetler Birliği'ni kalkınmakta olan ülkelerin içişleri ne karışmakla suçladı. Nimeyri, "Sovyetler Birliği, kalkınmakta olan ülkelerin içişlerine, bu ülkelerin içinde kendine bağımlı unsurlar yaratarak ve Sovyet çıkarlarına hizmet eden 'komünist' partileri kurarak her zaman müdahale etmektedir" demiştir.

YUGOSLAV BASINI CARTER'İ KINADI

• Yugoslavya basını, Amerika'da yeni seçilen devlet başkanı Carter'in "Sovyetler'in Yugoslavya'ya saldırması halinde bölgeye ABD askerlerini göndermeyeceği" şeklindeki sözlerini eleştirdi. Zagrep'de yayınlanan Vjesnik gazetesi, 25 Ekim tarihli sayısında Carter' in konuşmasının "Rusların Tito'nun ölümünden sonra Yugoslavya'ya müdahale etmeleri için çıkarılmış açık bir davet" olduğunu yazdı. Aynı zamanda gazete, Yugoslavya'nın kendi bağımsızlığını kendisinin koruyacağını ABD destek ve yardımına muhtaç olmadığını belirtti.

REVİZYONİSTLER ARASINDAKİ ÇATLAKLAR DERİNLEŞİYOR

• Fransız revizyonist partisi, 22 Ekim 1976 tarihinde Latin Amerika ve Doğu Avrupa ülkelerindeki siyasi tutukluların serbest bırakılması için bir toplantı düzenledi. Toplantıda konuşan revizyonist parti merkez komitesi üyesi Piyer Jaken, insan haklarının Doğu Avrupa'da da ayaklar altına alındığını söyledi. (Hürriyet, 24 Ekim 1976) Telaşa kapılan Sovyet sosyal-emperyalistleri, TASS ajansına bir yorum yayınlatarak Fransız revizyonistlerini suçladılar.

DGM KONUSUNDA CHP-CGP GÖRÜŞMELERİ VE İŞBİRLİĞİ

• 163. maddenin DGM kapsamına alınması ve hakimlerin tayin şekli konularında varılan bir görüş birliği sonucu, CHP ve CGP'nin DGM'lerin çıkması için ortaklaşa çaba gösterecekleri bildirilmektedir. (Milliyet ve Politika, 1 Kasım 1976)

MSP, CHP İLE İŞBİRLİĞİ YAPABİLECEĞİNİ SÖYLÜYOR

• MSP Genel Başkan Yardımcısı Recaf Kutan, partisinin "millet menfaatinin gerektirdiği konularda" CHP ile işbirliği yapabileceğini söyledi. CHP ve MSP'nin mahalli seçimlerin ertelenmesi ve genel seçimlerin zamanında yapılması konularında anlaştıkları bildiriliyor Öte yandan Erbakan, koalisyon ortaklarını anlaşmalara uymamakla suçladı.

YOL-İŞ İŞÇİ-MEMUR AYRIMINA KARŞI GENEL GREV YAPILABİLECEĞİNİ SÖYLÜYOR

• Hükümet, 280. 000 işçinin memur yapılması hazırlıklarını tamamlamak üzeredir. Bu konuyla ilgili olarak yaptığı açıklamada Yol-İş Federasyonu Genel Başkanı Halit Mısırlıoğlu, Türk-İş'in hükümete son bir ihtar muhtırası vereceğini, bir genel grevin yapılması ihtimalinin var olduğunu söyledi. Yol-İş başkanı sözlerine, "İşçilerin, işçi haklarını kısıtlama girişimlerine karşı bugünkü dağınık sendikal yapılarıyla karşıkoyamayacaklarını" söyleyerek devam etti ve "İşçi sınıfının güçbirliğini önleyenlerin tarih önünde sorumlu olacaklarını" söyledi.

ZİMBABVE HALK ORDUSU TEMSİLCİSİ SİLAHLI MÜCADELEYE DEVAM EDECEKLERİNİ AÇIKLADI

• Zimbabve(Rodezya) Halk Ordusu ZİPA sözcülerinden Mugabe, verdiği bir demeçte heyetinin Cenevre Konferansını terkederek ülkeye döneceğini ve zafere kadar kurtuluş savaşını sürdüreceklerini açıklamıştır. Zimbabve'de milli meselenin çözüm yolu olarak bugünkü düzenin sınırları içinde bir yol önerenlerin, sosyal-emperyalistler ve onlara yakın revizyonist unsurlar olduğu bildirilmektedir.

• Hürriyet'te "Günün Yazısı" köşesinde, Cumhurbaşkanı Korutürk'ün mesajındaki yeni ve "asıl önemli"noktanın güvenlik kuvvetlerinin tarafsızlığıyla ilgili sözler olduğu söyleniyor. Cumhurbaşkanı'nın "bir kısım güven lik kuvvetlerinin tarafsız hareket etmediği ve 'ağır suç sanıklarının toplum içinde kayıtsızca serbest bırakıldığını'" söyleyerek, MHP'yi hedef alması destekleniyor.

PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ İÇİN İDEOLOJİK MÜCADELEYE EN GENİŞ KİTLEYİ KATALIM

AYDINLIK Dergisi Kasım 1976 tarihli 69. sayısında proleter devrimcilerin birliği için yeni bir öneri getirmiş bulunuyor. Revizyonizme karşı olan bütün devrimci grupları devrimimizin bir dizi temel sorunu üzerinde kitleler önünde tartışmaya çağıran bu yazıyı kısaltarak sunuyoruz.

Proleter devrimcilerin en yüksek düzeydeki birliğini gerçekleştirmek günümüzün acil görevidir. Dünyadaki ve yurdumuzdaki gelişmeler, bu görevi kararlı bir şekilde ele almamızı ve bir an önce çözmemizi gerektiriyor.

Proleter devrimcilerin birliği hiç şüphesiz Marksist teori, program ve siyasetler üzerinde yükselecektir. İdeolojik ve siyasi birliğe giden biricik yol, yoldaşça sürdürülecek olan ideolojik mücadeleden geçmektedir. Bu nedenle ideolojik mücadeleyi söndürmeye veya bu mücadeleye en geniş devrimci kitlenin katılmasını engellemeye çalışan tutumlar, proleter devrimcilerin birliğine zararlı olmaktadır.

(. . .)

AYDINLIK Dergisi olarak, proleter devrimcilerin birliği için tabandaki ideolojik mücadeleyi derinleştirecek ve yaygınlaştıracak yeni bir öneri getiriyoruz. Revizyonizme karşı olan bütün devrimci grupları Türkiye devriminin yolu ve programı ile ilgili görüşlerini kitlelere açık bir dizi toplantıda ortaya koymaya ve tartışmaya çağırıyoruz. Öneride bulunduğumuz gruplar şunlardır :

1. Halkın Kurtuluşu
2. Devrimci Gençlik
3. Militan Gençlik
4. İbrahim Kaypakkaya'nın görüşlerini reddeden tasfiyeciler.
5. İ. Kaypakkaya'nın görüşlerini devam ettirdiklerini söyleyen tasfiyeciler.

Bunlar dışında, modern revizyonizme karşı tavır alan, modern revizyonizmin barışçı geçiş, barışçı yarış, barış içinde bir arada yaşama, halkın devleti ve halkın partisi tezlerini reddeden başka gruplar varsa, onlara da aynı öneride bulunuyoruz.

Açık tartışma toplantılarının yeri, zamanı, ve düzenlenmesi işi, bu önerimizi kabul eden grupların oluşturacağı bir komite tarafından yürütülmelidir. Toplantılar üç-dört ay içinde düzenlenmelidir.

Tartışma toplantıları, bugünkü dünya durumu, emperyalizm ve savaş meselesi; demokratik devrimin yolu ve temel programı; iki süper devlete karşı mücadele; köylü meselesi; millî mesele; proletarya hareketinin tarihinin değerlendirilmesi; revizyonizme karşı mücadele vb. bir dizi konuyu kapsamalıdır.

Tartışma toplantılarının ciddi ve verimli geçmesi, doğru ve yanlış görüşlerin berrak olarak ortaya çıkması, yanlışların mahkum edilebilmesi ve kaypaklığa imkan verilmemesi bakımlarından görüşler her toplantıdan önce Düzenleme Komitesine yazılı olarak verilmeli ve kitle tarafından her zaman incelenebilmelidir. Görüşlerini yazılı hale getirmeyen grupların temsilcileri o konudaki toplantıya konuşmacı olarak katılmamalıdır.

Her toplantının sonunda kitleye de söz hakkı verilmelidir. Tartışma toplantılarının revizyonizme karşı birliği güçlendirmesi, proleter devrimci olgunluk ve vakar içinde geçmesi için bütün proleter devrimciler ortak çaba göstermelidir.

(. . .)

Önerimiz özet olarak budur.

Bütün proleter devrimcileri bu önerimizi aktif olarak desteklemeye, proleter devrimcilerin birliği amacıyla ideolojik mücadeleyi derinleştirmeye ve yaygınlaştırmaya çağırıyoruz.

AYDINLIK DERGİSİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ BİRİNCİ ŞUBEDE DÖVÜLDÜ

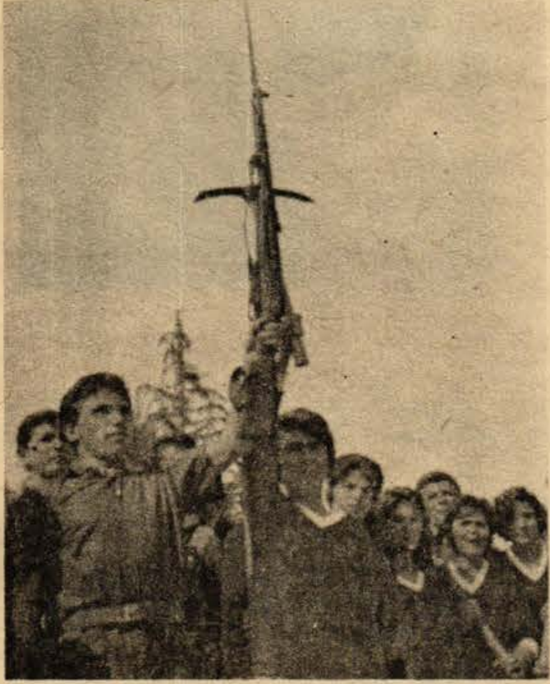
HALKIN SESİ, AYDINLIK ve Militan Gençlik Dergileri tarafından 18 Eylül 1976 günü düzenlenen Mao Zedung'u anma toplantısıyla ilgili olarak Tertip Komitesini oluşturan üç kişi birinci Şubeye çağrılmış ve ifadeleri alınmıştır.

Tertip Komitesinde bulunan Aydınlık Dergisi Sorumlu Yazı işleri Müdürü Meriç Özeller ifade vermek için gittiğinde 1. Şube polisleri tarafından dövülmüş ve hakarete uğramıştır.

Mao Zedung'u anma toplantısı bütün kanuni gerekleri yerine getirilerek yapılmıştır. Şimdi bu toplantı yüzünden tertip komitesini sorguya çekmelerinin nedeni, Mao Zedung'u anmayı bir suç gibi göstermeye çalışmalarıdır.

ENVER HOCA :
TÜRKİYE, YUGOSLAVYA, YUNANİSTAN VE ARNAVUTLUK SİYASİ VE ASKERİ UYANIKLIĞI ARTTIRMALI MUHTEMEL BİR SALDIRIYA KARŞI HAZIRLANMALIDIRLAR

"Sovyetler Birliği özellikle Balkanlar ve Akdeniz'de açıkça yayılmacı bir siyaset izlemektedir. Onların sadece Romanya üzerinde değil. Türkiye, Yugoslavya, Yunanistan ve Arnavutluk üzerinde de hegemonyacı planları vardır. O, bu emellerine saldırı ve yıkıcılıkla ulaşmak istiyor. Bu şartlar altında biz, Balkan ülkeleri için, siyasi ve askeri uyanıklığı arttırmak ve muhtemel bir saldırıyla başa çıkabilmek için hazırlanmak bir görevdir. Düşmanların zayıf ve bölünmüş olan yere vurdukları bir gerçektir."

"Bulgaristan Sovyetlerin köprübaşı olan bir ülke haline gelmiştir. O, bu durumundan hareketle Yugoslavya, Türkiye, Yunanistan ve Arnavutluk'a şantaj yapıyor. Arkasında sosyal-emperyalistlerin bulunduğu Bulgaristan,uygun bir zamanda Boğazları ele geçirmeye hazırdır ve böylece Ayastafanos Anlaşmasını(x) yeniden canlandıracaktır. Bu sebeple Türkiye ve Yunanistan arasındaki ilişkilerin iki Balkan halkı ve devleti için en iyi ve en uygun çözüm olan iki tarafın açık ve samimi görüşmeler yolunu bulmasını istiyoruz. Bu, biz Balkan ülkeleri için de büyük bir zafer olacaktır.

Enver Hoca, Arnavutluk Emek Partisi'nin yedinci kongresinde Arnavutluk'un dış politikasını açıklarken, Balkanlardaki durum üzerinde de durdu ve şunları belirtti:

"Yunanistanla ilişkilerimizde kendi adımıza bizler, siyasetimizin saldırmazlık, içişlerine karışmama, karşılıklı yarar; toprak bütünlüğüne, milli egemenliğe ve milli bağımsızlığa saygı temellerine dayandığını açıklıyoruz. Kardeş Yunan halkıyla dostluk ilişkilerini geliştirmek istiyoruz. İki ülke arasındaki bağların sağlamlaşması için gerekli çabayı sarfettik ve ediyoruz. Bugünkü Yunan hükümeti Arnavutluk'a karşı dostane bir tutum almayı istemiştir ve bu tutumu sürdürüyor. Bu, ülkelerimizin yararına ve ortak düşmanlarımızın zararınadır. Biz, dostluk, işbirliği ve komşuluk ilişkilerinin hem Yunanistan, hem de Arnavutluk'un meselesi olarak ele alınması gerektiği fikrindeyiz. Biz Arnavutlar, Yunan devletiyle ilgili siyasetimizin ortama bağlı, geçici bir siyaset olmasını değil, halklarımız arasındaki dostane ve kalıcı bir siyaset olmasını istiyoruz. ... Biz Yunanistan'da meseleye gerçekçi bir şekilde bakan, komşu Arnavutluk'dan hiç bir zaman tehdit gelmeyeceğini Yunanistan'la dostluğun bizim için değerli olduğunu ve Arnavutluk'la dostluğun kendileri için değerli olduğunu bilen makul bir hükümetin bulunduğu inancındayız.

"Arnavutluk ile Türkiye Cumhuriyeti arasında iyi ilişkiler vardır. Ticaret ve kültür alışverişi normal bir şekilde gelişmektedir.

"Bulgaristan Sovyetlerin köprübaşı olan bir ülke haline gelmiştir. O, bu durumundan hareketle Yugoslavya, Türkiye, Yunanistan ve Arnavutluk'a şantaj yapıyor. Arkasında sosyal-emperyalistlerin bulunduğu Bulgaristan,uygun bir zamanda Boğazları ele geçirmeye hazırdır ve böylece Ayastafanos Anlaşmasını(x) yeniden canlandıracaktır. Bu sebeple Türkiye ve Yunanistan arasındaki ilişkilerin iki Balkan halkı ve devleti için en iyi ve en uygun çözüm olan iki tarafın açık ve samimi görüşmeler yolunu bulmasını istiyoruz. Bu, biz Balkan ülkeleri için de büyük bir zafer olacaktır.

"Balkan halklarının çok yanlı işbirliği hakkında bir Balkan Konferansı vb. hakkında çok şeyler söylendi ve söylenmektedir. Partimiz ve Arnavutluk Halk Cumhuriyeti Hükümeti, Balkanlarda işbirliği hakkındaki düşüncelerini çok önceden belirtti ve Atina toplantısına neden katılmadığını açıkladı. Bizim görüşümüze göre bugün, Balkanlardaki durumda çok taraflı toplantı ve anlaşma için zorunlu olan şartlar mevcut değildir. Bugün ikili ilişkilerin geliştirilmesinin, gelecekteki geniş temelde gerçek ve samimi bir işbirliğine ulaşmayı sağlayacak en iyi yol olduğuna inanıyoruz.

"Sovyetler Birliği özellikle Balkanlar ve Akdeniz'de açıkça yayılmacı bir siyaset izlemektedir. Onların sadece Romanya üzerinde değil. Türkiye, Yugoslavya, Yunanistan ve Arnavutluk üzerinde de hegemonyacı planları vardır. O, bu emellerine saldırı ve yıkıcılıkla ulaşmak istiyor. Bu şartlar altında biz, Balkan ülkeleri için, siyasi ve askeri uyanıklığı arttırmak ve muhtemel bir saldırıyla başa çıkabilmek için hazırlanmak bir görevdir. Düşmanların zayıf ve bölünmüş olan yere vurdukları bir gerçektir."

(x) 1878'de eski Rus çarlarının desteğindeki Bulgar orduları şimdiki adı Yeşilköy olan Ayastafanos yakınlarına kadar gelerek Türkiye'ye bazı şartlar kabul ettirerek geri çekildiler.

YENİ ÇARLARIN KUVVETE BAŞVURMAMA ÖNERİSİ BİR SAHTEKARLIK BELGESİDİR

Sovyet sosyal-emperyalistleri, 29 Ekim 1976 tarihinde Birleşmiş Milletler'e "uluslararası ilişkilerde kuvvete başvurmama" konusundu bir karar tasarısı verdiler. Bu karar tasarısı, sosyal-emperyalistlerin dünya hegemonyası kurmak ihtirasını maskelemek amacını taşıyan yeni bir sahtekarlık belgesidir.

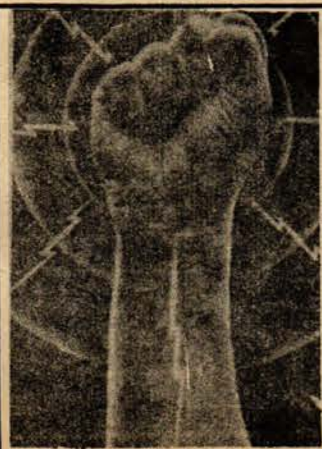
Bir yandan "Kuvvete başvurmama" masalları anlatırken, öte yandan kuvvete başvuran, başka ülkelere karşı saldırgan, yayılmacı ve hegemonyacı faaliyetlere girişen sosyal-emperyalistlerden başkası değildir. Yeni Çarlar hegemonyaları altına almak için ikinci ve üçüncü dünya ülkelerinin milli bağımsızlıklarını çiğniyor, içişlerine karışarak yıkıcılık faaliyetleri gösteriyor ve işgale kadar vardırıyorlar. Çekoslovakya'yı işgal eden, "kuvvete başvurmama" lafını ağızlarından düşürmeyen Yeni Çarlar değil midir? Yüzbinlerce askeri yığarak Doğu Avrupa ülkelerini kim pençesi altında tutuyor? Sosyal-emperyalistler Angola'ya "kuvvete başvurmama" aşkına mı silahlı müdahalede bulundular?

Lafa değil işe bakalım: Sosyal-emperyalistler ağızlarından düşürmedikleri şeyi niçin bir kere de gerçekten yapmıyorlar? Neden Doğu Avrupa ülkeleri ve Moğolistan'dan işgal birliklerini çekmiyorlar? Avrupa'dan Hint Okyanusu'na kadar sosyal-emperyalistlerin silah şakırtılarından başka bir şey duyulmuyor. Yeni Çarların kendini savunma ihtiyaçlarını aşan bir saldırı gücü beslediği ve bunu arttırmak için çılgınca silahlandığı bir sırada onların kuvvete başvurmayacaklarından sözedilebilir mi? Bizzat Sovyet revizyonist yöneticileri Sovyetler Birliği'nin dünyanın her yerinde "tarihi taarruzda" olduğunu, "askeri gücünün desteğiyle" kendi sınırları dışında "genel bir saldırı başlatması" gerektiğini belirtiyorlar. Başka ülkelere gözdağı veriyorlar ve silahlı provokasyonlarda bulunuyorlar.

Başka ülkelerin topraklarında bulundurduğu silahlı kuvvetlerini, nükleer füzelerini, askeri üslerini kaldırmadığı sürece Sovyetler Birliği'nin yaptığı yalan dolandan başka bir şey değildir. Emperyalistler yeni bir savaşa hazırlanırken halkları aldatmak için daima "kuvvet kullanmama" konusunda sözde güvenceler vermişlerdir. Hitler de başka ülkelere saldırmayacağını bütün dünyaya ilan etmişti. Bu sözlerin hemen ardından Çekoslovakya ve Polonya'yı istila etti. Sovyet revizyonistlerinin de "kuvvete başvurmama" konusunda söyledikleri her şey yeni bir dünya savaşı hazırlığını maskelemek ve dünya halklarında boş hayaller yaratmayı amaçlayan bir safsatadır.

Bugün dünyada saldırganlığın ve yıkıcılığın kaynağı iki süper devlet ve özellikle Sovyetler Birliği'dir. Emperyalizm yıkılmadıkça saldırganlık ve kuvvete başvurma her zaman varolacaktır. Onun için dünya halkları, yeni bir dünya savaşının en tehlikeli kaynağı olan sosyal-emperyalizmin saldırganlığını boşa çıkarmak için uyanıklığını arttırmalı ve kararlı olarak mücadele etmelidir.

PEKİN ve TİRAN RADYOLARININ YAYIN SAATLERİ

Pekin ve Tiran Radyolarının Yeni Yayın Saatleri

PEKİN RADYOSU:		TİRAN RADYOSU:	
16.00-16.30	Kısa dalga 26 m.	05.00-05.30	Kısa dalga 41 ve orta dalga 247 metre
16.30-17.00	Kısa dalga 26 m.	18.30-19.00	Kısa dalga 25 ve 31 metreler
18.00-18.30	Kısa dalga 26, 31 ve 41 metreler	21.00-21.30	Kısa dalga 41 ve 50 metreler
19.30-20.00	Kısa dalga 26, 31 ve 41 metreler		

TİRAN RADYOSU ENVER HOCA YOLDAŞIN, KORE, VİETNAM, LAOS, BELÇİKA, FRANSA VE DİĞER BİRÇOK ÜLKENİN PARTİ HEYETLERİ VE TÜRKİYE İHTİLALCİ İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ TEMSİLCİSİ İLE GÖRÜŞTÜĞÜNÜ BİLDİRDİ

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ 7. KONGRESİNİN ZAFERLERİNİ SELAMLIYORUZ

Arnavutluk Emek Partisi'nin yedinci kongresi geçtiğimiz hafta zaferle kapandı. AEP ve Arnavutluk halkı, Parti'nin kuruluş yıldönümü olan 8 Kasım'a Enver Hoca yoldaş önderliğinde kazandıkları yeni başarılarla girdiler. AEP'nin yedinci kongresi, sadece Arnavutluk proletaryası ve halkı için değil, bütün ülkelerin işçi sınıfı ve ezilen halkları için de büyük bir önem taşıyordu. Arnavutluk halkının ve yedinci kongrenin zaferlerini, bütün dünyanın Marksist-Leninistleri, dünya proletaryası ve halklar coşku ve sevinçle karşıladılar. Yedinci kongre, Arnavutluk halkının sosyalizmin inşası ve devrimin kazançlarının savunulması yolunda emin adımlarla ilerlediğini ortaya koydu.

AEP'nin yedinci kongresine dün yanın dört bir tarafındaki Marksist-Leninist partilerin temsilcileri de katıldılar. Tiran radyosunun 1 Kasım 1976 tarihinde verdiği bir habere göre, 30 Ekim günü Enver Hoca yoldaş Kore Emekçiler Partisi, Vietnam Emekçiler Partisi, Laos Devrimci Halk Partisi heyetleriyle,Belçika Marksist-Leninist Komünist Partisi heyetini, Jak Jurke başkanlığındaki Fransa Marksist-Leninist Komünistleri heyetini, İsviçre Komünist Partisi heyetini, Almanya Komünist Partisi Marksist-Leninist heyetini, Avustralya Komünist Partisi Marksist-Leninist heyetini,Sammugathasan başkanlığındaki Seylan Komünist Partisi heyetini, Endonezya Komünist Partisi heyetini, Japonya Komünist Partisi-sol heyetini,Şili İhtilalci Komünist Partisi heyetini ve Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'nden Mehmet Temel'i kabul etti. Görüşmede AEP'nin diğer önderleri de hazır bulundular.

Enver Hoca yoldaş, yedinci kongrede okuduğu raporda Arnavutluk'da sosyalizmin inşasında, ülke içinde çeşitli cephelerde yürütülen sınıf mücadelesine, uluslararası duruma ve Arnavutluk'un dış siyasetine değindi. Enver Hoca yoldaş, tarım ve sanayide Altıncı Kongre'den bu yana kazanılan zaferleri kaydetti ve bütün bu başarıların Parti'nin doğru çizgisinin ve denetiminin tayin edici rolünü doğruladığını söyledi. Enver Hoca yoldaş, kendi gücüne dayanma ilkesi üzerinde durdu ve bu konuda şöyle dedi:

"Kazanılan hürriyet, bugüne kadar elde edilen bütün başarılar, sosyalist ve bağımsız hayatımız, kendi gücüne dayanmanın gerek devrimin zaferi ve iktidarı ele geçirmek için mücadele gerekse sosyalizmin inşasında iç etkenin tayin edici olduğu şeklindeki Leninist tezin pratikte doğrulanmasıdır."

Enver Hoca yoldaş devamla, kendi gücüne dayanma ilkesinin devrimci ve sosyalist güçler arasındaki karşılıklı işbirliği ile çelişmediğini belirtti. Enver Hoca yoldaş, Çin Komünist Partisi ve halkına destek ve yardımları için şükranlarını belirtti.

Enver Hoca yoldaş, sınıf mücadelesi ve Parti'nin ideolojik cephedeki mücadelesi üzerinde dururken şunları belirtti:

"Sosyalizmin inşası, siyasi, ekonomik, ideolojik ve askeri her cephede yürütülen bir mücadele, iki yol; sosyalist yolla kapitalist yol arasındaki çetin sınıf mücadelesi sürecidir. Bu mücadele sosyalizmde de Partiyi, devleti ve ülkeyi bur juva revizyonist yozlaşmadan ve kapitalizme geri dönüşten koruyan işçi sınıfının bilincini yükselten ve onun proleter ruhunu güçlendiren nesnel bir olgu, devrimi ve sosyalist inşayı ileri götüren temel itici güçtür."

Enver Hoca yoldaş, Parti'nin güçlenmesi ve gelişmesi için önünde ki iki ana tehlikenin liberalizm ve bürokrasi ve onların yansıması teknokratizm ve entellektüalizm olduğunu söyledi. AEP önderliğindeki Arnavutluk halkının, siyasi baskılar, ekonomik kuşatma, askeri tehdit ve düşmanların ideolojik saldırısıyla kararlılıkla başa çıktığını anlatan Enver Hoca ülkesinin, düşmanların ne iltifatlarına ve demagojilerine, ne de diplomatik oyunlara aldanmadığını söyledi.

Enver Hoca yoldaş, iki süper devletin saldırgan siyaseti üzerinde dururken şunları belirtti:

"Arnavutluğa karşı bir askeri saldırı tehlikesi gerçektir ve bu ne azımsanmalı ve ne de abartılmalıdır."

Enver Hoca yoldaş, proleter enternasyonalizmi konusuna değinirken AEP'nin, Marksist-Leninist hareketlerle tam bir dayanışma içinde bulunduğunu söyledi. Enver Hoca yoldaş, şunu belirtti:

"Dünyanın çeşitli yerlerindeki Marksist-Leninist hareketler, devrim ve komünizm davası için mücadelede ve modern revizyonizme karşı mücadelede gelişiyor, güçleniyor ve başarılar kazanıyor, bundan sevinç duyuyoruz."

Enver Hoca yoldaşın kongrede yaptığı konuşmayı gelecek sayılarımızda daha geniş olarak yayınlayacağız.

ÇKP MERKEZ KOMİTESİ BAŞKANI HUA KUO-FENG'İN AEP 7 KONGRESİ'NE YOLLADIĞI MESAJ

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanı Hua Kuo-feng yoldaş, Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Enver Hoca yoldaşa hitaben bir mesaj göndererek AEP'nin yedinci kongresini kutlamıştır. Mesaj şöyledir:

"AEP Yedinci Kongresine,

"Sevgili Enver Hoca Yoldaş,

"Aziz yoldaşlar,

"AEP'nin yedinci kongresinin törenle açılacağı şu günlerde, ÇKP Merkez Komitesi sizlere en sıcak ve kardeşçe tebriklerini sunar.

"AEP, Arnavutluk halkının ulu önderi Enver Hoca yoldaş tarafından bizzat kurulan, sağlam ve proleter devrimci bir parti ve Arnavutluk işçi sınıfının denenmiş önderidir. Partinin Altıncı Kongresi'nden bu yana AEP, Arnavutluk halkını yöneterek çeşitli alanlarda yeni ve büyük zaferler kazanmıştır. Arnavutluk'da sosyalist devrim ve sosyalist inşa hızla gelişmektedir. Ülke içindeki ve dışındaki sınıf düşmanlarının komplo ve sabotajları ağır darbeler yemiştir. Halen Avrupa'da dimdik ayakta duran devrimci kale, sosyalist Arnavutluk, her zamankinden daha sağlam ve güçlü bir durumdadır. Biz, kardeş Arnavut halkının parlak başarılarından içten bir sevinç duymaktayız.

"Marksizm-Leninizme ve proleter enternasyonalizmi ilkesine riayet etmiş olan AEP, Arnavutluk halkını yöneterek emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve modern revizyonizme kesinlikle karşı koyduğu, ezilen milletler ve ezilen halkların kurtuluş davasını kesin olarak desteklediği ve böylece dünya devrimine büyük hizmetlerde bulunduğu için çeşitli ülkelerin devrimci halklarının sıcak takdirini kazanmıştır.

"Çin ve Arnavutluk partileri, ülkeleri ve halkları yakın silah arkadaşıdırlar. Ortak düşmana karşı büyük mücadelede, sosyalist devrim ve sosyalist inşa davasında biz daima birbirimizi destekledik ve omuz omuza ilerliyoruz.Aramızdaki Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temeline oturtulmuş devrimci dostluk ve militan birliği herhangi bir güç baltalayamayacaktır.

"ÇKP ve Çin halkı, Başkan Mao Zedung'un bıraktığı davayı devam ettirerek proleter enternasyonalizmini uygulamada sebat edecek, partilerimiz, ülkelerimiz ve halklarımız arasındaki birliği durmadan sağlamlaştıracak ve uluslararası proletaryayla ve bütün dünyadaki ezilen milletler ve ezilen halklarla birliği güçlendirecek, uluslararası alanda birleşilmesi mümkün olan bütün güçlerle birleşerek emperyalizme, özellikle iki süper devlet Sovyetler Birliği ve Birleşik Amerika'nın hegemonyacılığına karşı mücadeleyi sonuna kadar yürüteceklerdir.

"Biz kardeş AEP ile ve bütün dünyadaki gerçek Marksist-Leninist parti ve örgütlerle birlikte merkezini Sovyet revizyonist dönekler kliğinin oluşturduğu modern revizyonizme karşı mücadeleyi sonuna kadar yürüteceğiz.

"Durum düşman için değil, bizim için elverişlidir. Zafer bizim olacaktır. AEP Yedinci Kongresi'ne tam başarılar dileriz.

"Yaşasın Çin ve Arnavutluk partileri, ülkeleri ve halkları arasındaki devrimci dostluk ve militan birlik."